

A. 580. c.

22 XII 0 - 282

K

Smjertnička.

Zběrka modlitwow

za

w otemrjetych křesćanow.

Z d. d. w.

Matice Serbska
w Budyšinje (Bauhen)
knihownje Michala Gorulka

Čisty wunošk tuteje knižki je za cyrkej
w Čornecach abo Baćonju.

Handrij Dučman.

W Budyšinje 1873. 2/80

Čišćał L. A. Donnerhak. 1545

Předstowo.

Hdyž je hižon w starym zakonju hako spomožna mysl khwalene, so za wotemrjetych modlić: dha smy přez njezmylnu wučerstwo katholskeje cyrkwe rozwučeni, zo móže so khudym dušam w čisću přez wopor, modlitwy a druhe dobre skutki pomhać. Kóždy křesćan, haj kóždy čłowjek začuwa druhdy pohnuwanjo we sebi, na svojich wotemrjetych před Bohom spomnić.

Cyrkej ma we svojich swjatyh knihach krasny pokład modlitwow a próstwow, kotryž we serbskich knihach dotal hišće dosć wučerpany njeje.

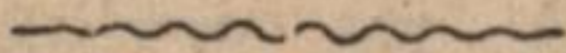
A cyrkwinske modlitwy maja wjacy

mocy a płaćiwosće, dyžli po zdaću rjeńše wudźělki jednotliwca.

We přitomnej knižcy podam zběrku a wuběrk cyrkwinskih paćerjow, kotrež so we Missale Romanum, Breviarium Romanum, Parochiale Misnense-Romanum, Agenda Misnensis 1512, Missale Misnense 1503, Breviarium Cisterciense k spomoženju wotemrjetych wěriwych namakaju. Boža mša je z „Ordo Missæ“ wzata, ale trochu zkrótčena.

Na pustych wječorach, při pohrjebje, na božej mši za wotemrjetych, při cyrkwinskih spěwanjach „po morwych,“ při wopytanju rowow atd. móžeš tule knižku z wužitkom trjebać.

Njeh je tale knižka, kaž wšě druhe, k božej česći, k spomoženju dušow we čisću a k wužitkej katholskich Serbow.

I.
**Džesaćore modlitwy za
wotemrjetych.**

I.

Pójcze na pomoc, Swjeczi boži!
Khwatajće napscheczo, Zandželjo Knjeza! wzmicze jeho (jeje) duschu a wjedźće ju psched wobliczo Wěrschnoho. — Khrystus njech tebje k Sebi wozmje, kiž je tebje zawołał. Zandželjo njech tebje do klina Abrahamowoho dowjedu. Njech wozmu duschu a dowjedu psched wobliczo Wěrschnoho.

Anježe, smil so nad nami.

Khrystcheže, smil so nad nami.

Anježe, smil so nad nami.

Swjata Marija — prosch za
njo (nju).

Wschitcy swjeczi Zandzeljo a Arc-
jandzeljo — proscheže za njo (nju).

Swjaty Abel — prosch za njo (nju).

Wschitka zhromadnoscz sprawnych
— prosch za njo (nju).

Swjaty Abrahamje, — prosch za
njo (nju).

Swjaty Jano kschzeniko, —
prosch za njo (nju).

Swjaty Józefje, — prosch za
njo (nju.)

Wschitcy swjeczi Patriarchojo a
Profetojo, proscheže za njo (nju).

Swjaty Pětrje,	}	prosch za njoho (nju).
Swjaty Pawle,		
Swjaty Handrijo,		
Swjaty Jano,		
Wschitecy swjeczi Zapostotko a Sczenikojo,	}	proschcze za njoho (nju).
Wschitecy swjeczi wuczownikojo Knjeza,		
Wschitecy swjeczi Njewinowaczi,		
Swjaty Schčěpanje,	—	prosch za njoho (nju).
Swjaty Lawrjeńco,	—	prosch za njoho (nju).
Wschitecy swjeczi Martrarjo,	—	proschcze za njoho (nju).
Swjaty Sylvestrije,	}	prosch za njoho (nju).
Swjaty Hrehorjo,		
Swj. Hawschtnje,		
Wschitecy swjeczi biskopojo a wu-		

znawarjo, — proſchcže za njoho
(nju).

Swjaty Benedikto, — proſch za
njoho (nju).

Swjaty Francyſko, — proſch za
njoho (nju).

Wſchitey ſwjeczi mnichojo a puſt-
nikojo, — proſchcže za njoho
(nju).

Swjata Marija Mladlena, —
proſch za njoho (nju).

Swjata Lucija, — proſch za
njoho (nju).

Wſchitke ſwjate knježny a wu-
dowy — proſchcže za njoho
(nju).

Wſchitey Swjeczi a Swjate
bože, — zaſtupujcže za njoho
(nju).

Budź jomu (jej) hnadny — pſche-
lutuj joho (ju), o Knježe.

Budž jomu (iej) hnadny,
 Budž jomu (iej) hnadny,
 Wot Tvojoho hněwa,
 Wot stracha smjercze,
 Wot zleje smjercze,
 Wot khostanjow hele,
 Wot wschitkoho zloho,
 Wot mocy djabola,
 Pschez Twój narod,
 Pschez Twój kschiz a czerpjenjo,
 Pschez Tvoju smjercz a po-
 hrjeb,
 Pschez Twoje hordozne horje-
 staczo,
 Pschez Twoje spodziwne horje-
 stpěczo,
 Pschez hnadu swjatoho Ducha
 tróschtarja,
 Na sudny dzeń,
 My hrěschnikojo — prosymy Gze,
 słysch nas.
 Zo by joho (ju) pscheluto-

Wumož joho (ju), o Rnježe.

waſ — proſymy Gze, ſtyſch
naſ.

Knježe ſmil ſo nad nami.

Khryſchče, ſmil ſo nad nami.

Knježe, ſmil ſo nad nami.

Wótcze naſch

✠ We wěčnym wopomnjeczu
budže ſprawny,

✠ Złoho wuſudženja ſo bojecz
njebudže.

✠ Wot durjow hele

✠ Wumož, Knježe, joho (jeje)
duſchu.

✠ Njech wotpoczuje w měrje,

✠ Amen.

✠ Knježe, wuſtyſch moju mo-
dlitwu,

✠ A njech moje wołanjo pſched
Tebye pſchińdže.

Tebi, o Knježe! naporuczamy duschu Tvojoho služownika (Twojeje služownich), zo by wotemrěwšichi to-
mule swětej, Tebi žiwa byla. A Ty wutrěj pschez spuszczenjo po najsmilnišchej miłosći hnadnje hrěchi, kotrež je we pschebywanju na swěcze ze slabosće wobeschot (wobeschta).

Wschohomócný Božo, my prosymy, daj duschu Tvojoho služownika (Twojeje služownich) pschez Zandželow swětká pschijecz a do pschihotowaných wobydlenjow zbóžnosće pschewjesč.

Swjaty Knježe, wschohomócný Wótcze, wěčný Božo! my, kotsiž svojich hrěchow dla nikač dospč

prosycz njezamožamy, ale jeno
 we spuszczeniu na Twój darcu
 a dopokazanu dobrocziwosczi Twój
 miłosczi naproschamy, smy pschez
 zaczuwanja luboscze nuczeni,
 Twój smilnosczi naproschowacz,
 zo by Ty duschu Twójoho słu-
 żownika (Twojeje słužownicy) hnadnje
 pschijał. Njech je pschi nej jandžel
 Twójoho zakonja, swjaty Michał.
 A pschez rucy Twójich swjaty
 Jandželow chcytju postajicž do flina
 Twójich patriarchow Abrahamu,
 Isaaka a Jakuba: tak zo by, wu-
 možena wot wěrchowstwow czmy a
 wot městnow khostanja, njebyła
 wot žanych zmylfow přenjoho na-
 rodzenja abo njewědomoscze abó
 swojeje nesprawnosce abó sła-
 bosce wobschodžena, ale hafo
 Twój spóznata sferje wužiwała
 wotpocžině swjateje zbóžnosce; a

hdyž dzeň wulkoſo ſudženja pſchiň-
 dze, wubudžena ſ wotkrytomu
 widženju Tſwojeje krasnoſcze mjz
 Tſwojich Swjatyſch a Wuzwo-
 lenyſch na wěcžne ztowarſchena
 byla. Pičez Khrystuſa naſchoho
 Knjeza. Amen.

Ŵ Knježe, daj jomu (jej) wěcžny
 wotpocžinſ,

℞ A wěcžne ſwětlo njech jomu
 (jej) ſwēczi.

Ŵ Njech wotpocžuje w měrje.

℞ Amen.

2.

Ŵ hór Zandželow njech tebje wo-
 zmje a do kłina Abrahamo-
 woſo donjeſe, zo by něhdy z kſhu-
 dym Lazarom wěcžny wotpocžinſ
 měſ (měſta).

O Božo miłoscze, njepšchewiniteje
 dobrotu a wěczneje hnadownosce!
 Tebje ponižnje prosymy, zo by
 duschi Tvojoho služownika (Two-
 jeje služownicy), kotruž sy z wobčež-
 noho pucžowanja w tutej časno-
 sczi wotwołacz porucził, docylně
 wodaczo hrěchow popšchał a ju
 do Abramowoho klina donjesč
 dał. — Tak dha Tebje, najmi-
 łoscziwšchi Wótcze, nutnje pro-
 symy, zo by tón (ta) wot wěcz-
 nych wafow kusany (kusana) nje-
 był (njebyła), kotrohož (kotruž) je
 pschelata krjej Tvojoho jedno-
 rodzenoho wufupita. Z pschewo-
 dom jandželskeje cžródy zakitany
 (zakitana), njech bjez stracha stódfoscž
 Tvojoho paradisa dóstanje a mjez
 zradowacymi cžródami dobyčeř-
 skich syłow frónowany (frónowana)
 khodži. Njech so k prawicy Two-

joho syna k dóstaczu wupłaczenja
 stupi a zbóžnomu towarštwu Two-
 jich Swjatyx pschidželeny (pschi-
 dželena) njebjeske kralestwo wobsw-
 nje. Pschez tohosamoho Khris-
 tusa našchoho Knjeza. Amen.

Pschez nowoscž hróžbneje rany
 a ze žarobu kaž rozboleni wołamy
 so z płacžitym hłosom k Twojej
 smilnosći, o Wumožniko swěta!
 zo by duschu našchoho luboho
 (našcheje lubeye), kiž so wróča k Two-
 jej miłosći, kotryž sy fužoł wscheje
 hnady, derje a pscheczelnje pschi-
 jał. A je-li pschez wobkhadžo-
 wanjo we mjasu žane woblafo-
 wanja na so scžahnyła, dha je
 Ty, o Božo, pschez zaschczěpjenjo
 swojeje miłosće hnadnje zničž,
 miłosćiwje wodaj a na wěcžne
 do zabycža podaj. Daj ju cžro-

Dam Tvojich Swjatyx pschito-
 warschicž, zo by Tebi z drubimi
 khwalbu dawata, a so něhdy zas
 k swojomu czětu wrócizta. Pschez
 Khrystusa nascheho Kujeza. Amen.

Wschomócnny wěczny Božo, ko-
 tryž sy do człowjeskoho czěta duschu
 po Twojej podobnosći hnadnje
 zadunyt! daj Ty Twoje znamjo
 z Tvojimi Swjatymi a wuzwo-
 lenymi na wěcznych stolach pschi-
 towarshicž, mjez tym zo so próch
 na Twuju poručnosć do prócha
 wróča. Sdyž so z egyptowskich
 stronow k Tebi wróča, wzmi ju
 derje a pscheczelnje k sebi a pó-
 sczel jej swojich swjatyx Jan-
 dželow napsheczo; pokazaj jej
 pucz sprawnosće a wotewr jej
 durje Twojeje krasnosće. My
 prosymy, wotecžer wotnjeje wschit-

kich wěrchow činy a pschipóznaj
 wěrnny zapotožk, kotryž je Twój. —
 Wzmi, o Knježe, swoje stworjenjo,
 kotrež njeje wot cuzych bohow,
 ale jeniczy wot Tebje žiwoho a
 a wěrnoho Boha stworjene; psche-
 tož zboha Tebje njeje žadyn drugi
 Bóh a Twójich skutkow njeje runje-
 ča. Zwjesel, najmitosčiwšči
 Božo! duschu Twójoho słužow-
 nika (Twrjeje słužownicy), a pschefra-
 snjej jeho (ju) po mnohosčzi swo-
 joho smilowanja. Njespominaj,
 my prosymy, na jeho (jeje) stare
 hrěchi a zabłudženja, kotrež je wa-
 bjenjo zleje požadosčze wubudžo-
 wačo; pschetož wyrnje wón (wona)
 zhrěschit (zhrěschita), njeje Tebje
 tola zaprět (zaprěta), ale ze znamje-
 njom wěry woznamjenjeny (wozna-
 mjenjena) je so swěrnje Tebi mo-
 dlit (modlita), kotryž sy wschitko a

mjez tutym tež joho (ju) stworit.
 Kotryž žiwý sy a kralujesč Bóh
 wěfi na wěfi. Amen.

Wótcze nasch

✠ Wot durjow hele

✠ Wumož, Knježe, joho (jeje)
 duschu.

✠ Njepscheczel njech nicžo napsche-
 czo njomu (njei) njezamoži,

✠ A syn njesprawnosće njech
 njespyta jomu (jei) schodžecž.

✠ Knježe, wustyšch moju modli-
 twu,

✠ A njech moje wołanjo psched
 Tebje pschińdže.

Njech podžel na zbóžnym horje-
 staczu dostanje a wěcžne žiwjenjo
 w njebjesach měcz zasłuži — pschez
 Tebje, Jězu Khrystcze, Zbóžniko
 swěta, kotryž žiwý sy a kralujesč
 Bóh wěfi na wěfi. Amen.

✠ Knježe, daj jomu (jej) wěcžny
wotpocžinſ,

℞ A wěcžne swětło njech jomu
(jej) ſwēczi.

✠ Njech wotpocžuje w měrje.

℞ Amen.

3.

Najmiłoscziwſchi Knježe, kotryž
ſy naſchoho hubjenſtwa dla
wotrukow bjezbóžnikow zaſudženjo
do smjercze pſchenjeſt! wumož
duſchu ſwojoho ſlužownika (ſwojeje
ſlužownich) wot helſkoho bjezdna,
wotwjazaj joho (ju) ſmilnje wot
wotrocžkow hele a znič wſchitke
joho (jeje) hrěchi pſchez wěcžne
zabyczo. Zandželjo njech joho (ju)
Tvojomu swětłu podadža a z
wrotami paradifa dowjedu a do
wěcžnoſcže pſchewjedu, mjez tym
zo ſo czěto próchej pſchepodawa.

Tebi, o Knježe, naporučamy
 duschu Tvojoho služownika (Two-
 jeje služownicy), a prosymy, zo by
 do klna Tvojich patriarchow
 pschijecz njewobarať toho (tu), ko-
 trohož (kotrejež) dla sy we swojej
 miłosczi na zemju pschischoť —
 Zbóžniko swěta, kotryž žiwý sy
 a kralujesch Bóh wěfi na wěfi.
 Amen.

Pschizwol nam, o Knježe, zo by
 duscha Tvojoho služownika (Two-
 jeje služownicy) móhła dóstacž wo-
 dacžo hrěchow, kotrež je pschecy
 žadała. Pschez Khrystusa na-
 schoho Knjeza. Amen.

Wzmi, o Knježe! duschu Two-
 joho služownika (Twojeje služownicy),
 a woblecž ju njebiesku draštu a wu-
 myju ze swjatym žórtom wěcznoho

žiwjenja, zo by mjez mudrymi
 mudra byla, mjez martrarjemi
 sedžata, mjez patriarchami a pro-
 fetami nadobywała, mjez japo-
 schtołami Khrystusa scžehowacž
 pytała, mjez jandželemi a arcjan-
 dželemi božu krasnosč pschecy
 widžata, mjez blyschčatymi mu-
 rjemi paradiza wjesotosč měta a
 wědomosč potajnosčow spózna-
 ła, mjez Cherubim a Serafim
 božu jasnosč namakała, mjez
 schtyri a dwacyčomi starškimi
 spěw spěwow slyschala: — mjez
 tymi, kotřiž swoju draštu we ku-
 žołach swětka myja, swoju draštu
 myła, — mjez tymi, kotřiž so
 klapaja, wrota njebieskoho Jeru-
 salema wotewrjene namakała, —
 mjez tymi, kiž Boha widža, joho
 wot woblicža k woblicžu widža-
 ła, — mjez spěwarjemi nowy

fhěrluscb spěwata a mjez postucha-
cymi njebjeski hłós słyschata.
Wšchez Khrystusa naschoho Knje-
za. Amen.

Wzmi, o Knježe, swojoho slu-
žownika (swoju služownicu) do do-
broho wobydlenja wěcznosće, a
daj jomu (jej) wotpocziwk a fra-
lestwo, to je njebjeski Jerusalem.
Postaj joho (ju) hnadnje do kli-
na Tvojich patriarchow Abra-
hama, Isaaka a Jakuba, zo by
podžěl mět (měta) na přenim ho-
rjestaczu. Njech mjez tymi, ko-
tsiž na dnju horjestacza swoje czě-
to na so bjeru, swoje czěto woz-
nje a njech dže ze žohnowanymi,
kotsiž k prawicy Boha Wótca
džeja; a z tymi, kotsiž maja
wěczne žiwjenjo, njech je sobu

wobsedzi. Pschez Khrystusa na-
schoho Knjeza. Amen.

Knježe, smil so nad hrěschni-
kom (hrěschnicu).

Khryscheže, smil so nad hrěsch-
nikom (hrěschnicu).

Knježe, smil so nad hrěschni-
kom (hrěschnicu).

Wótcže nasch

✠ Njepodaj helškim zwěrjatam
duschu, kotraž Tebje wuznawa,
✠ U na duschu khudoho njezabudž
hacž do kónca.

✠ Knježe, wustyšch moju mo-
dlitwu,

✠ U njech moje wołanjo psched
Tebje pschindže.

Tebje, swjaty Knježe, wschoho-
mócnny Wótcže, wěczny Božo!
ponižnje za duschu Tvojoho
služownika (Twojeje služownicy) pro-

symy, kotrohož (kotruž) sy z hlu-
 binow tutoho časa k sebi po-
 wołať. Daj jomu (iei) hnadnje
 městno wofschewjenja a wotpo-
 činka. Njech móže woběncž
 wrota hele a khostanja čmy.
 Njech wostanje we wobydlenjach
 Swjatyh a we swjatym swětle,
 kotrež sy něhdy Abrahamej a jo-
 ho potomnikam slubiť. Njech
 joho (ieje) duch žane wobschfo-
 dženjo njedóstanje, ale, hdvž tam-
 ny wulki džen horjestacza pschiň-
 dže, chcýt joho (ju), o Knježe,
 hnadnje ze swojimi Swjatymi
 a wuzwolеныmi wubudžicž. Zničž
 joho (ieje) pschestupjenja a hrěchi
 hacž do poslednjoho pjenježka, zo
 by žiwjenje a kralestwo nje-
 smjertnosče dóstať (dóstaka). Wschez
 Khrystusa našchoho Knježa.
 Amen.

✠ Knježe, daj jomu (jej) wěcny
wotpocžinf,

℞ A wěcne swětlo njech jomu
(jej) swěczi.

✠ Njech wotpocžuje w měrje.

℞ Amen.

4.

Je-li na njesprawnošće spomi-
našch, o Knježe! Knježe, schtó
wobsteji?

Psaln 129.

Z hlubiny wołam so k Tebi, o
Knježe! — Knježe, wustyšch
mój hlós.

Twojej wuschi njech kedžbujetaj
na hlós mojoho wotproščenja.

Je-li na njesprawnošće spo-
minášch, o Knježe! Knježe, schtó
wobsteji?

Dokelž je pola Tebje wodaczo,
a Tvojoho zakonja dla spuschezam
so na Tebje, o Knježe.

Moja duscha spuscheza so na
joho słowo, moja duscha dowěrja
so Knjezej.

Wot rańscheje wachi hač do
nocy dowěr so Israeł Knjezej.

Pschetož pola Knjeza je smil-
nosć, a pola njoho nadobne wu-
moženjo.

A wón wumoži Israela wot
wschitkich joho njesprawnosćow.

Knježe, daј jomu (jej), wěczny
wotpocžink, a wěczne swětło swěcz
jomu (jej.)

Ze-li na njesprawnosće spo-
minasch, o Knježe! Knježe, schtó
wobsteji?

Knježe, smil so nad nami.

Khrysche, smil so nad nami.

Knježe, smil so nad nami.

Wótcže nasch . . .

✠ We wěčnym wopomnjeczu
budže sprawny,

✠ Złoho wusudženja so bojecz
njbudže.

✠ Njepodaj helskim zwěrjatom
dušchu, kotraž Tebje wuznawa,

✠ A na dušchu khudoho njeza-
budž hacž do kónca.

✠ Knježe, njeńdž ze swojim slu-
žownikom (swojej služownicu) do
sudženja,

✠ Bichetož psched Tvojim wo-
blicžom njeje žadyn žiwny
sprawny.

✠ Wot durjom hele,

✠ Wumož, Knježe, joho (jeje)
dušchu.

✠ Njech wotpoczuje w měrje.

✠ Amen.

* Knježe! wustyšch moju mo-
 dlitwu,
 * A njech moje wołanjo psched
 Tebje pschiindže.

O Knježe! wzmi k Sebi duschu
 Tvojoho služownika (Twojeje slu-
 žownicy), kotruž sy z džekarnje tu-
 toho časa wotwołat; a wumož
 ju wot městna čzwelow, zo
 by wotpoczink a swětlo wěcz-
 neje zbóžnosće wužiwała a
 hódna byla, mjez Tvojimi
 Swjatymi a Wuzwolеныmi we
 krasnosći horjestacza zaiw wubu-
 dzena byč. Pschez Khrystusa
 naschoho Knjeza. Amen.

* * *

Zemja, wzmi, schtož je twoje;
 a Knjez njech wozmje, schtož je
 Jeho. —

Ze zemje sy mje stworit, a z
 mjasom sy mje wobdať, mój
 Wumožniko! O Knježe, wubudź
 mje zasj na sudny džen.

Budź powitana kralowna, maczeř
 miłoscze! Žiwjenjo, stódkoscź,
 a nascha nadžija, budź powitana.
 A Tebi so wołamy wocuzbjene
 džěczi Žěvine. A Tebi zdychuje-
 my, žakoscźicy a płakajcy we tu-
 tym dole sylzow. Uj dha nascha
 rycźnica! wobrocź swojej miło-
 scziwej woczy k nam, a po tutym
 cuzbnistwje pokazaj nam Žězusa,
 žohnowany plód Twojoho žiwota.
 O smilna, o dobrocziwa, o stódko
 knježna Marija.

✧ We wschitkej naschej tyschnosczi
 a nuzy, a we hodžinje smjercze,
 ✧ Khwataj nam na pomoc naj-

miłoscziwscha knježna maczeř
 Marija.

Knježe Jězu Khrystcze! njech
 pola Tvojeje najhnadnischeje mi-
 łoscze nětko a w hodžinje nascheje
 smjercze za nas zastupuje hordozna
 knježna, Tvoja maczeř Marija,
 kotrejež najiwjeczišchu duschu je
 w hodžinje Tvojoho čerpjenja
 mjecz boloscžow a sobucžerpjenja
 pschekłół. Kotryž žiwý sy a fra-
 luješch Bóh wěki na wěki. Amen.

* *
 *

O Knježe! daj so duscham wě-
 riwych, kotrež sy ze swěta
 wotewzał, z Tvojimi Swjatyimi
 we zbóžnosći zradowacz. Knje-
 že, daj jim wěczny wotpocžink,
 a wěczne swětło njech jim swěczi.

Daj so jim z Twojimi Swjatyimi
we zbóžnosći zradowacž.

Knježe, smil so nad nami.

Khryšče, smil so nad nami.

Knježe, smil so nad nami.

Wotče našch

✧ Knježe njeńdž ze swojim słu-
žownikom (swojej słužownicu) do
sudženja,

✧ Pschetož psched Twojim wobli-
žom njeje žadny žiwý sprawny.

✧ Knježe! Daj jomu (jej) wěcžny
wotpocžinf.

✧ A wěcžne swětło njech jomu
(jej) swěcži.

✧ Njech wotpocžuje w měrje,

✧ Amen.

✧ Knježe! wustyšch moju mo-
dlitwu,

✧ A njech moje wołanjo psched
Tebje pschindže.

Tebi, o Knježe! naporuczamy
 duschu (hl. 1. str.) Všchez Khrv-
 stusa našchoho Knjeza. Amen.

✧ Knježe! daj jomu (jej) wěczny
 wotpocžinŕ,

✧ A wěczne swětlo njech jomu
 (jej) swěczi.

✧ Njech wotpocžuje w měrje.

✧ Amen.

5.

Dofelž wschědnje hrěschu ale
 pofutu njecžinju, napaduje
 mje hróžba smjercze: pschetož w
 heli njeje žane wumoženjo. Smil
 so nade mnu, o Božo! a wo-
 zbóznjui mje, a wumož mje
 we swojej mocy; pschetož w heli
 njeje žane wumoženjo.

O Knježe, njeńdž ze swojim słu-
 žownikom (swojej słužownicu) do su-
 dzenia; pschetož psched Tobu nje-
 je žadny człowjek sprawny, je-
 pschez Tebje wodaczo wschitkich
 svojich hrěchow njedóstanje. To-
 hodla prosymy Tebje, zo by
 Twoje sudne słowo toho (tu) nje-
 khostało, kotrohož (kotruž) Tebi
 wěrna próstwa kšeseczanskeje wě-
 ry naporučuje. Ale pschez pomoc
 Twojeje hnady njech khostacomu
 zasudženju wučeknje, dokelž běšče
 w žiwjenju ze znamjenjom najswje-
 czisheje Trojicy woznamjenjeny
 (woznamjenjena). Pschez Khrystusa
 našchoho Knjeza. Amen.

Knježe! njech so Tebi spodoba,
 zo by mje wumožit. Knježe,
 fedžbuj na moju pomoc. — Knjež

zakita tebje psched wschitkim złym.
 Knjez njech twoju duschu zakita,
 zo by helski law ju njezawjedł,
 hdžež njeje wumožnik a zbóžnik.

O Božo, kotryž so pschecy smi-
 luješch a pschelutuješch! my pro-
 symy Tebje ponižnje za duschu
 Tvojoho služownika (Twojeje slu-
 žownicy), kotrejž sy z tohole swěta
 woteńcž porucził: Ty njechał ju
 do rukow nje-pscheczela podacž a
 cyle na nju zabycž, ale daj ju
 swjatym Sandželam do rukow
 wzacž a do wótcžiny paradiza
 dowjesčž, zo by, dofelž je so na
 Tebje nadžijata a do Tebje wě-
 riła, cžwěle njeczerpjeta, ale
 wěcžne radošče měta. Pschez
 Chrystusa naschoho Knjeza.
 Amen.

Wumož mje wot pucza do
 bele, o Knježe, kotryž sy
 rozlamawšchi mjedžane wrota,
 přichedhelu wopytať, a jim swětlo
 pschinjest, zo bychu Tebje widželi,
 kotsiž běchu we khostanjach cžmy,
 a wotachu prajicy: Ty sy pschi-
 schoť hafo našch wumožnik.

O Knježe, wzmi našche próstwy
 za duschu Tvojoho služownika
 (Twojeje služownicy), zo bychu so
 woblaťowanja, kotrež jej ze zem-
 skoho wobkhadžowanja pschwi-
 suja, přičez smilnosć Tvojoho
 wodacza zničite. Pschez Khrv-
 stusa našchoho Knjeza. Amen.

Anježe, njesudž mje po mojich sku-
 tkach; pschetož nješym ničzo
 psched Tvojim woblicžom dostoj-

ne cžiniť. Toho dla proſchu Tvo-
ju majeſtoſcž, zo by Ty, o Božo,
moju hrěſchnoſcž zničiti. Wu-
myj mje wot mojeje njeſprawno-
ſcže a wurjedž mje wot mojich hrě-
chow. Napschecžo Tebi ſym zhrě-
ſchit, toho dla proſchu Tweju
majeſtoſcž.

Knježe, ſmil ſo nad nami.

Khrystyſcže, ſmil ſo nad nami.

Knježe, ſmil ſo nad nami.

Wótcže naſch

✠ Kralej, za kotrohož je wſchitko
žiwó,

✠ Tomu pójcže ſo modlicž.

✠ Knježe wuſtyſch moju mo-
dlitwu,

✠ A njech moje wołanjo pſched
Tebje pſchindže.

○ Božo, za kotrohož je wſchitko
žiwó, a pſched kotrymž naſche

cžęta we smjerczi njezahinu, ale
 so k lěpschomu žiwjenju wobro-
 cza: Tebje prosymy ponižnje, zo
 by hnadnje a smilnje wschitko
 wotmył, schtožkuli je duscha Tvo-
 joho słužownika (Twojeje słužownicy)
 hrěschne a Twojej woli na-
 pscheczne pschez djabotowu lešč
 a swoju wopacžnosč a słabosč
 wobeschta. Daj ju pschez rucy
 Twojich swjatyh Zandželow k
 horjewzaczu do kłina Twojich
 Patriarchow, mjenujcy Twojoho
 pscheczela Abrahama, Twojoho
 wuzwolenocho Izaaka a Twojoho
 lubowanoho Jakuba pschewjesč,
 hdžež bolosč a zrudoba a žalosč
 njeje, a hdžež dusche wěriwych
 we zbóžnej radošči so wjesela.
 A na poslednim dnju wulkoho
 sudženja daj jej mjez Twojimi
 Swjatymi a Wuzwolеныmi po-

Džel wěcžneje hordosće dóstacž,
 kotruž wóczko widžato, ani wucho
 slyšchało njeje, a kř do wutrobny
 cžłowjeka pschischa njeje, kotruž
 sy pschihotowat tym, kotřž Tebje
 lubuja. Pschez Khrystusa na-
 schoho Knjeza. Amen.

✠ Knježe, daj jomu (jej) wěcžny
 n otpocžinf,
 ✠ A wěcžne swětło njech jomu
 (jej) swēczi.
 ✠ Njech wotpocžuje w měrje.
 ✠ Amen.

6.

Prjedy hač sym so narodził,
 sy Ty mje znał; po swojej
 podobnošći sy mje stworil. Nětko
 wróczu swoju duichu Tebi, mo-
 jomu Stworiczerjej. O Knježe,
 swojich pschestupjenjow dla so

boju a začerwjenam. Hdyž
 pschindžesch sudžicz, njechať mje
 zatamacž. Nětko wróczu Tebi
 swoju duschu.

My prosymy, o Knježe! cžin z
 tutym Tvojim wotemrjetym stu-
 žownikom (z tutej Twojej wotemrjetej
 služownicu) po smilnosčzi, zo njeby
 za swoje skutki woptacženjo we
 kboštanjach dóstať (dóstata), fiž
 běiche slubiť (slubiťa), Tvoju wolu
 džeržecz; ale dofelž je joho (ju)
 prawa wěra tudy ze stadtom wě-
 riwych zjenoczata, njech joho (ju)
 Tvoja smilnosčz tam jandželskim
 rjadam ztowarschi. Bischež Khris-
 tusa našchoho Knjeza. Amen.

Knježe! njespominaj na moje
 brěchi, hdyž pschindžesch, swět
 pschez wobem sudžicz. Njeńdž do

sudženja ze swojim služownikom,
 (ze swojej služownicu) Knježe; ale wo-
 brocz mój pucz k Tvojomu wo-
 blicžu, hdyž pschindžesch swět
 pschez wohen sudžicž.

My prosymy, o Knježe! smil
 so po Swojej miłosczi nad
 duschu Tvojoho služownika (Two-
 jeje služownicy,) a staj ju do po-
 džela wěcznoho wožboženja, hdyž
 je ze žiwjenja smjertnosće wusle-
 čena. Pschez Khrystusa našoho
 Knježa. Amen.

Moja duscha je jara tysčena;
 ale Ty chwataj jej na po-
 moc, o Knježe. Moja duscha
 trada za žiwym Bohom. Hdy
 pschindu a wozejwju so psched
 woblicžom Knježa! Wobrocž so,
 o Knježe, a wumož moju duschu;

pschetož w smjerczi njeje, schtož
na Tebje spomina.

My prosymy, o Knježe! zo chcyt
duschi Tvojoho služownika (Two-
jeje služownicy) towarstwo z Two-
jimi Swjatyimi a Wuzwolenyimi
darowacz a wěcznu rosu Two-
jeje smilnosće do njeje wulinycž.
Pšchez Khrystusa našchoho Knje-
ža. Amen.

Spomni na mije, o Božo! psche-
tož moje žiwjenjo je kaž wě-
tsik, a wóczko cžłowjeka mje nje-
wohlada. A moje wóczko so
wjacy njewotewri, zo bych kubła
wohladał, a wóczko cžłowjeka mje
njewohlada. Z hlubiny wołam
so k Tebi, o Knježe. Knježe, wu-
stysch mój hłós.

O Božo! kotryž pschecy na

sprawne próstwy posłuchasch, a
 na pobožne žadoscže huadnje po-
 hladujesch; o Božo, kotryž sy
 Stworiczeř a Wumožnik wıchıt-
 fıch, smılnoścž za hrěschnikow a
 zbóžnoścž wotemřetych swjatyh:
 daj Tvojomu služownıkej (Tvojej
 služownıcy), pschi kotrohož (kotrejež)
 rowje džensa službu cžtowjeskeje
 luboscže wufonjamy, z Tvojimi
 Swjatyimi a Wuzwolennymi po-
 džěl zbóžneho myta, zo by,
 ze zwjazkow cžěta wotwjazany
 (wotwjazana), pschi horjestaczu Tvo-
 jıch Wuzwolennych psched Tebje
 stupicž směł (směta). Pschez Khrı-
 stusa naschoho Knjeza. Amen.

Do paradıza njech tebję twoji
 Zandželjo dowjedu. Pschi
 twojim pschıfhadže njech tebję
 Khrıstusowi martrarjo f sebi

wozmu a do swjatoho města nje-
bjeskoho Jerusalema pschemje-
du. — A Tebi, Knježe! pozbě-
huju swoju duschu. Wlój Božo,
na Tebje so nadžijam a njebudu
wohanbjeny.

Knježe, smil so nad nami.

Khrystyce, smil so nad nami.

Knježe, smil so nad nami.

Wótcže našch. . . .

✧ Knjezej chcu so spodobacž we
kraju žiwych.

✧ Nadžijam so, w kraju žiwych
wohladam knjezowe kubła.

✧ Knježe, wustysch moju mo-
dlitwu.

✧ A njech moje wołanjo psched
Tebje pschińdže.

Z pobožnej myslu wutrobny wo-
pominamy swojoho lubowanoho,

(swoju lubowanu) kotrohož (kotruž) je
 Kněz ze spytowanjom tutoho
 swěta k sebi wzał, a naproschu-
 jemy božu smilnosć, zo by Bóh
 jomu (iei) spodobne a měrne wo-
 bydlenjo dał a wschitke pschestu-
 pjenja z nahłoho pschewwatanja
 wodał, a we swojej njewuprajnej
 miłosći a dobrocziwosći pschez
 dospołne hnadne spuszczenjo
 wschitko zničič a wotmył, sčtož-
 fuli je tudy na swěcze pschez swo-
 ju abo cuzu winu zhrěschit (zhrě-
 schita). Pschez Khrystusa naschoho
 Kněza. Amen.

✠ Kněže, daj jomu (iei) wěcžny
 wotpocžině,

✠ A wěcžne swětlo njech jomu
 (iei) swěcži.

✠ Njech wotpocžuje w měrje.

✠ Amen.

Wotewrćeze mi wrota spraw-
nosće. Zastupiwšchi z nimi chcu
Knjeza khwalicž. To su Knjezo-
we wrota, a sprawni z nimi za-
stupja. Khwalmy Knjeza, dofelž
je dobry, a jeho smilnosć traje
do wěčnosće.

Wschohomócnny, wěčny Božo,
kotryž sy cžłowjeka po Tvojej
podobnosći stworit! my Tvoju
smilnosć prosymy, zo by duschu
Tvojoho služownika (Twojeje slu-
žownicy), kotryž sy ze swěta wzał
a k Sebi powołał, hnadnje a
smilnje k Sebi wzał. Njech ju
sczin smjercze njewobfnježi, a
hróžba cžmy njech ju njeřyje,
ale wuslecžena winu wschitkich
hrěchow, njech so postaji do klna

patriarchi Abrahamama, a so zra-
duje, zo je městno swětka a wo-
fschemjenjo dóstata. A hdvž džen
sudženja pschiindže, dai ju ze Swja-
tymi a Wuzwolonymi zasw wu-
budzicž. Pschez Khrystusa na-
schoho Knjeza. Amen.

Zastupju na městno spodziwnoho
bydlerja, hacž do domu božo-
ho. Kaž jelen žada za kuzołami
wodow, tak žedži moja duscha k
Knjezej.

O Božo, pola kotrohož su dusche
wotemrjetych žiwe, a we kotrymž
so dusche Wuzwolonych po wot-
położenju czeže mjasu we polnej
zbežownosczi zraduja: dai na na-
sche ponizne próstwy, zo by du-
scha Tvojoho služownika (Two-
jeje služownicy), kotraž tute swětlo

wjacy z cžětom njewidži, trósch
tamnoho wěcznoho swětka dósta-
ła. Njech so jeje smjertna cžwi-
la njedótknje; njech ju boloscž
zatrašchnoho napohlada njepschi-
ma; njech ju bojoscž psched fho-
stanjom nještróža; njech ju puta
winikow njespinaja; ale po dó-
staczu wodacža wschitkich swojich
hrěchow njech slubjene radošče
žadanoho wotpocžinka dóstanje.
Pšchez Khrystusa našchoho Knje-
za. Amen.

Ja wěrju, zo je mój wumožnik
žiwý a zo na poslednim dnju
ze zemje stanu, a we swojim
mjasu wohladam Boha, mojoho
Zbóžnika, kotrohož ja hafo tón-
samy, nic hafo druhi, wohladam,
a mojej woczi budžetaj Jeho wi-
džecž, a we swojim mjasu wohla-

dam Boha, mojoho Zbóžnika.

Modlmy so za duschu naschoho
 lubowanoho, kotruž je Kněz z
 kofydtow tutoho časa hnadnje
 wumožik a kotrohož (kotrejež) čžěto
 so pohrjebej podawa: zo by ju
 Knězowa mltoscž hnadnje do klina
 Abrahama, Isaaka a Jakuba sta-
 jita, a hdyž sudny džen pschindže,
 mjez Swjatymi a Wuzwolenyymi
 na prawu stronu stajomnu zasj
 wubudžita. Pschez Khrystusa
 naschoho Kněza. Amen.

To je mój wotpoczink wěki na
 wěki. Tudy chcu bydlicž, do-
 felž sym jón wuzwolik. Spomň,
 Kněže! na Davida, a na wschu
 jeho scžerpnosčž.

O Božo, dawarjo žiwjenja a wo-

žiwjerjo cžtowjeskich cžetow, fo-
 tryž chceš tež hrěschnikow wu-
 styshecž! Wustysch nasche próst-
 wy, kotrež Tebi z wosebitej po-
 božnosczu za duschu Tvojoho
 služownika (Twojeje služownicy) žel-
 nje wuprajamy, zo by ju wot
 cžwilow hele wumožicž a do cžró-
 dow Tvojich Swjatyh stajicž
 chcył. Daj ju woblec njebjesku
 draštu a woblecženjo njesmjert-
 noscže, a so jej sobu we lubož-
 nosczi paradiza wjeselicž. Pschez
 Khrystusa naschoho Knjeza.
 Amen.

Ty sy so mi, o Knježe! narodžicž
 dał; Ty sy mi slubił, zo zasw
 stanu. Njech so Twoje swjate
 porucženja stanu, a njewopuschcž
 mje, dokelž sy miłoscziwy. Tebi,
 Knježe! sluscha spěw we Sionje,

a Tebi njech so sluby cžinja w
Jerusalemje.

Knježe, smil so nad nami.

Khryščže, smil so nad nami.

Knježe, smil so nad nami.

Wótcže našch. . . .

✠ Z njebješ sym błoś stychať,
kotryž mi prajesche:

✠ Zbóžni su morwi, kotřiž we
fnjezu wumrjeja.

✠ Knježe, wustyšch moju modli-
twu,

✠ A njech moje wołanjo psched
Tebje pschindže.

O Božo, kotryž jw wěcžny lubo-
war cžłowjeskich duschow! zdierž
duschu Tvojoho služownika
(Twojeje služownicy), kotraž w cžel-
nym žiwjenju prawu wěru džer-
žesche, wot wschitkich cžwilew
hele zдалenu, zo by, wot jastwow

hele zдалena, towarstwo Swjaty-
 tych dželicz móhła. Všez Khrv-
 stusa našchoho Knjeza. Amen.

✠ Knježe, daj jomu (jej) wěczny
 wotpocžinš,

✠ A wěczne swětło njech jomu
 (jej) swěczi.

✠ Njech wotpocžuje w měrje.

✠ Amen.

8.

Běda mi, zo je moje pscheby-
 wanjo podlějšchene. Knježe,
 njespominaj na hrěchi mojeje
 młodosće a na moje njewědo-
 mosće. Njezacpěj džěto swojeju
 rukow, ale wobrocž so ke mni,
 a wumož moju duschu, a scžiň
 mje zbóžneho po swojej smil-
 nosći.

Zważnosć drje je, o Knježe! zo

sebi cztowjet cztowjeka, smjertny
 smjertnoho, popjet popjet wěri
 Tebi, naschomu Knjezej a Bohu
 naporucžowacž. Ale dofelž ze-
 mja pschijima zemju, a próch so
 do prócha wrócza tať doľho, hacž
 njebudže wschě mjaso do swojoho
 spoczatka pschewobrocžene: dha
 prosymy, o Božo, mitoscžiwy
 Wótcze, Tvoju mitoscž ze syl-
 zami, zo chcyť duschu tohole
 Tvojoho služownika (tejele Two-
 jeje služownicy), kotruž sy z khabla-
 teje wjerczeńcy tohole swěta do
 wótcžiny wjedť, do kłina Two-
 joho pscheczela Abrahamama pschi-
 jecž a z rosu wofschewjenja wo-
 kłódnicž. Njech je wot hrózb-
 nych ptómjenjow palaceje hele
 wotdžělena, a pschez Tvoju do-
 brotu zbóžnomu wotpocžinfej
 pschidžělena. A je-li su na nej

žane khostanja hódne winy, o
 Knježe! dha je pschez hnadu naj-
 dobroczimscheje mitoseže wodaj,
 zo by njedóstała woptaczenjo hrě-
 cha, ale nazhonila mi tu dobrotu
 Tvojoho spuszczenja, a hdvž
 po skónčzenju swěta wíchtim
 wěrschne kralestwo zaswita, hafo
 nowy cžłowjeť cžródam wschěch
 Tvojich Swjatyh ztowarschena
 a z Tvojimi Wuzwolenyimi na
 Tvojej prawicy k kónowanju
 zasw stanyła. Pschez Khrystusa
 naschoho Knježa. Amen.

Wumož mje, o Knježe! wot
 wěcžneje smjercze na tamnym
 straschnym dnju, hdvž so njebjě-
 sa rozpadnu a zemja, hdvž Ty
 pschińdžesch, swět pschez wohen
 sudžicž. Za tschepotam a boju
 so, hdvž pschińdže pschepyttowanjo

a pschichodny hněw; hdyž so nje-
 bjesa rozpadnu a zemja, hdyž
 Ty pschiindžesch, swět pschez wo-
 heň sudžicz. O tónle džen, džen
 hněwa, njezboža a hubjenstwa;
 o wulki džen a jara hórki: hdyž
 Ty pschiindžesch, swět pschez wo-
 heň sudžicz. Knježe, daj jomu
 (jei) wěčny wotpocžině, a wěčne
 swětlo njech jomu (jei) swěczi.
 Wumož mje, o Knježe! wot wěcz-
 neje smjercze na tamnym strasch-
 nym dnju, hdyž so njebjesa roz-
 padnu a zemja, hdyž Ty pschiin-
 džesch, swět pschez woheň sudžicz.

Hdyž pschi pohrjebje čłowjeskoho
 čžěta pschistuschnu winwatosč po
 waschnju wěriwych dopjelnjamy,
 dha Boha, za kotrohož je wschitko
 žiwe, dowěrnje prosymy, zo by
 tele w nizkosčzi pohrjebane čžěto

naschoho luboho bratra (nascheje
 lubeje sotry) we rjedze swojich Swja-
 tych zasw wubudziť a jeho (jeje)
 duschu Swjatym a wěriwym
 pschitowarschit, zo móhla z nimi
 njewuprajnu hordoscž a wěcžnu
 zbožownoscž wužiwać. Pschez
 Khrystusa naschoho Knjeza.
 Amen.

O Knježe! hdvž pschiindžesch ze-
 mju sudžicž, hdže skhowam so
 psched woblicžom Tvojoho hně-
 wa, dokelž sym we swojim ži-
 wjenju wjele zhrěschit. Swojich
 hrěchow dla so boju a psched
 Tobu so hańbuj. Hdvž pschiin-
 džesch sudžicž, njechať mje zata-
 macž, dokelž sym we swojim ži-
 wjenju wjele zhrěschit.

My prosymy, o Knježe! wotwja-

zaj duschu Tvojoho služownika
 (Twojeje služownicy) wot wšichich
 zwjazkow hrěcha, zo by we fra-
 inosczi horjestacza mjez Tvojimi
 Swjatyimi zaso wubudžena bycz
 móhla. Přez Khrystusa na-
 schoho Knjeza. Amen.

Běda mi, o Knježe, dokelž sym
 we swojim žiwjenju wjele
 zhrěšiči. Što wbohi činju?
 hdže čeknu, hač k Tebi? Šmil
 so nade mnu, hdž na poslednim
 dnju pschindžesch. Moja duscha
 je jara tysčena; ale Ty, o Knježe!
 pomhaj jej na poslednim dnju.

O Knježe, pschihil swoje wucho
 našim próstwam, z kotrymiž
 Tvoju šmilnosć ponižuje na-
 proschujemy, zo by duschu Tvo-
 joho služownika (Twojeje služownicy),

kotruž sy z tutoho swěta wotwo-
 ťat, do kraja pokoja a swětla
 stajit a Tvojim Swjatym pschi-
 towaršchit. Wschez Khrystusa na-
 schoho Knjeza. Amen.

Knježe, smil so nad nami.

Khryscheže, smil so nad nami.

Knježe, smil so nad nami.

Wótcze nasch...

✠ Knježe, njeńdž ze swojim słu-
 žownikom (swojej słužownicu) do
 sudženja.

✠ Wschetož psched Tvojim wo-
 blicžom njeje žadnu žiwu
 sprawnu.

✠ Jeho (jeje) duscha w zbožu wo-
 stanje,

✠ A w Knjezu budžewa so zra-
 domacz ponižene koscze.

✠ Wot durjom hele,

✠ Wumož, Knježe, jeho (jeje)
 duschu.

✠ Knježe, daj jomu (jej) wěcny
wotpocžinf.

✠ A wěcne swětlo njech jomu
(jej) swěczi.

✠ Knježe, wustyšch moju mo-
dlitwu,

✠ A njech moje wołanjo psched
Tebje pschińdže.

My prosymy, o Knježe, našch
Božo! njech za duschu našchoho
bratra (našcheje sotry) do scz čini pró-
stwa najzbóžnišcheje božeje rodzi-
čerki Marije, swjatoho Józefa
a wschěch Tvojich Swjatyh a
našche ponižne proschenjo: zo by
wodaczo wschěch hrěchow dóstata.
Njedaj we plómjenjach hele toho
(tu) cžwělowacž, kotrohož (kotruž)
sy pschez drohu krjej swojoho
Syna, našchoho Knjeza Jězusa
Khrystusa wufupiř, kotryž z Tobu

a ze swjatym Duchom žiwý je
a kraluje Bóh wěki na wěki.
Amen.

✚ Knježe, daj jomu (jej) wěčný
wotpocžinš,

✚ A wěčne swětlo njech jomu
(jej) swěczi.

✚ Njech wotpocžuje w měrje.

✚ Amen.

9.

Wotwjazaj, Knježe! dusche
wschitkich wotemrjetych wě-
riwych wot wschitkich zwjazkow
hrěcha a cžwila wěčneje smjer-
če njech so jich njedótknje, a
puta winikow njech je njespinaja;
ale Tvoja smilnosć njech je do
krajn měra a swětla postaji.

Wěčný Božo, w kotrohož mo-

cy je cžkowjeske žiwjenjo, a kotryž
 sy na fšchizu wisajo mordarja,
 kiž pozdže pokuczesche, pschija!
 Tebje pobožnje prosymy: wot-
 wjazaj na našcu próstwu dusche
 wschitkich wotemrjetych wěriwych
 wot jich hrěchow, zo bychy plód
 pokuty, kiž je jich wola tebi
 pschata, pšchez khwatnu smjercž
 njezhubili. Pšchez Khrystusa na-
 schoho Anjeza. Amen.

Anježe, je-li na nich sčto, sčtož
 je khostanja hódne, wodaž Ty
 pschez swoju mižu hnadu. Z
 pomocu Twojeje hnady njech
 wučefnu zasudženju khostanja a
 wužiwaja zbóžnosč wěčneho
 swětla, a puta winikow njech je
 njespinaja.

O Božo, kotryž so pschecy smilu-

jesch a pschelutujesch, pschelutuj
 dusche Tvojich služownikow a
 služownicow, a wodaſ wſchitke
 jich hrěchi, zo bych, wuwjazani
 ze zwjazkow smjertnoſcze, hódni
 byli k žiwjenju pscheńcz. Pschez
 Khrystusa naſchoho Knjeza.
 Amen.

Gdyž bych wofrjedž ſczinow
 smjercze khodžik, ſo ztoho nje-
 boju, dofelž ſy Ty zo mnu.
 Twój kij a twoja podpjera mje
 tróſchtuje. We wěčnym wopom-
 nječu budžeja ſprawni, ztoho ſu-
 dženja ſo njebudža bojecž.

Wſchohomócný wěčný Božo,
 kotrohož ženje bjez nadžije na
 ſmilnoſcž njeproſymy! pschelutuj
 dusche Tvojich služownikow a
 služownicow, zo by je dať licžbje

Tvojich Swjatych pschitowar-
schicz, dokelž su we wuznawanju
Tvojoho mjena z tutoho swěta
woteschte. Pschez Khrystusa na-
šeho Knjeza. Amen.

Křiž sy Lazara z rowa wubudžił
tkajacoho: Ty, o Knježe! daj
jim wotpoczińk a městno woda-
cza. Ty kotryž pschindžesch, ži-
wych a mormych a swět z wohe-
njom sudžicz, daj jim wotpoczińk.

O Božo, kotryž sam móžesch po
smjerczi lěkarstwo dawacz, prosy-
my, daj, zo bychu dusche Tvo-
jich služownikow a služownicow,
ze zemskoho žiwjenja wuslecžene,
do podžěla Tvojoho wumožjenja
licžene byte. Křiž žiwj sy a kralu-
jesch Bóh wěfi na wěfi. Amen.

Anježe, Ty zemju hibašch a ju
 zniczišch. Zahoj jich rany.
 Hela njech psched jich wobliczom
 czěta a Wuzwoleni njech so wu-
 moža. Moje sylzy běchu mi khlěb,
 wodnjo a w nocy, hdvž so mi
 kóždy džen praji: „Hdže je Twój
 Bóh.“

O Božo, Anježe wodawanja a
 swětlo wěriwych duschow! pschi-
 fhil so našim próstwam a daš
 Twojim služownikam a služow-
 nicam, kotrychž czěta tudy abo
 hdžežkuli drubdže w Khrystusu
 wotpoczują, sydlo wofschewjenja,
 zbóžnosć pokoja a jasnosć swětla.
 Bichez Khrystusa našeho Anje-
 za. Amen.

Anjez zakita was pschede wšchěm

zlym; wasche dusche schfituje
 Knjez. Wón postaj was z wěr-
 chami, z wěrchami swojoho luda,
 a wschitkón duch khwal Knjeza.

My prosymy, o Knježe! popschej
 duscham Tvojich služownikow
 a služownicow wěcznu smilnoscz,
 zo by jim do wěcznosče pomhało,
 zo su do Tebje wěrili a so na-
 dzijeli. Pschez Khrystusa na-
 schoho Knjeza. Amen.

Wczmach zesfhadza wam swětlo,
 a wasche czmy budzeja kaž
 póldnjo. A wotpoczinf da wam
 Knjez, wasch Bóh, wěcznje a na-
 pjelni wasche kosče z jasnosczu,
 a wumoži wasche dusche.

Knježe, smil so nad nami.

Khrysčeže, smil so nad nami.

Knježe, smil so nad nami.
 Wótcze našch. . . .

✧ Wumož Knježe jich dusche, zo
 njezahinu,

✠ Wschitke mjaso njech k Tebi
 pschindže.

✧ Knježe, wustysch moju mo=
 dlitwu,

✠ A njech moje wołanjo psched
 Tebje pschindže.

O Knježe, my za dusche Tvojich
 služownikow a služownicow po=
 božne próstwy k Tebi sczelemy a
 prosymy, zo by Ty wschitko,
 schtožkuli su we człowjeskim wob=
 khadžowanju zawinowate, hnad=
 nje wodať a je na sydła Tvo=
 jich so zradowacych wumoženyh
 postajit. Pschez Khrystusa na=
 schoho Knjeza. Amen.

W Knježe, daj jim wěcny wot-
pocžinš,

R A wěcne swětlo njech jim
swěczi.

W Njech wotpocžuja w měrje.

R Amen.

10.

Ja sym horjestaczo a žiwjenjo.

Schtóž do mnje wěri, je žiwý,
byrne wumrjet. A kóždy, kiž
je žiwý a do mnje wěri, njewu-
mrje do wěcnošće.

O Knježe! my prosymy, njech
duscam Tvojich služownikow a
služownicow našcha ponižna pró-
stwa pomha, zo by Ty jich
wschitke hrěchi wusleš a je Tvo-
joho wumoženia podžělnych seži-
niš. Bichez Khrystusa našchoho
Knjeza. Amen.

Knježe Jězu Khrystcze, kralo
 krasnoscze, wumož dusche
 wschitkich wěrimych wotemrjetych
 z cźwile cźiscza a z hlubokocho
 bjezdna. Wumož je z lawjaceje
 khlamy, zo je njeby hlubina pōžrie-
 ta, a wone njepadnyte do cźmy.
 Ale wjedziczeř swjaty Michał do-
 wjedž je do swjatocho swěta, ko-
 trež sy něhdy Abrahamej a jeho
 potomnikam slubił. Daj jim,
 o Knježe! ze smjercze pschińcz k
 žiwjenju, kotrež sy něhdy Abra-
 hamej a jeho potomnikam slubił.

O Božo, wudželerjo wodacza a
 lubowarjo cźtowjeskeje zbōžnoscze!
 my Twoju miłoscz prosymy, zo
 chcył bratram a sotram, pshecze-
 lam a dobroczerjam naschese
 swójby, kotsiž su z tutocho swěta

woteschli, na zastupnu próstwu
 swjateje a pschecy knježny Marije
 a wschitkich Tvojich Swjatyh,
 k zhromadzižnje wěczneje zbóžno-
 scze pschińč dacz. Pschez Khris-
 tusa našchoho Knjeza. Amen.

Wumožniko wschitkich kšče-
 scžanskich duschow! pósczel Arc-
 jandžela, swjatoho Michala, zo
 by je wutorhnył z kraja čimy a
 je pschewjedł do klina Abrahama,
 do wěczneho swětla, kotrež sy
 něbdy Abrahamej a jeho potom-
 nikam slubił.

Knježe Jězu Khryscže! smil so
 swojeje wulkeje smilnosće dla
 nad tymi duschemi, za kotrež so
 žane wošebite próstwy k Tebi
 nješanu a kotrež žanoho wošebi-
 toho tróichta ani nadžije we

cźwilach nimaju, hacžrunje su po
 Tvojej podobnosći stworjene a
 kotrež su pschez dołhosć cźasa
 abó khudobu abó zanjerodzenjo
 do zabycza pschischte, a kotrychž
 lětne wopomnjeczo so ženje nje-
 dzerži. Pschelutuj je, o Knježe,
 a zakitaj swoje stworjenja a wu-
 mož je z njepschenješnych khosta-
 njow, cźwilow a frjudzenjow
 cźiscza. Bodaj jim swoju pra-
 wicu a pschemjedž je do towar-
 stwa njebieskich wobydlerjow a
 na městno swětta a tróshta a
 wěcžneho mēra. Kotryž žiwj sy
 a kralujesch Bóh wěfi na wěfi.
 Amen.

My wěrimy, zo je Jězus wu-
 mrjet a zasj stanył; a Bóh
 tych, kotsiž su we Jězusu wusnyli,
 z nim k Sebi dowjedže. A kaž

we Hadamje wschitcy wumru,
 tak so we Khrystusu wschitcy
 wožiwja.

O Božo, w kotrohož smilnosći
 dusche wotemrjetych wěriwych
 wotpoczuj! Daj Tvojim služow-
 nizam a služownicam, kotsiž tudy
 a hdžežkuli druhdže w Khrystusu
 wotpoczuj, hnadnje wodacžo
 wschitkich jich hrěchow, zo móhli
 so, wot wschitkich pschestupjenjow
 wotwjazani, z Tobu bjez kónca
 zradowacž. Pschez Khrystusa na-
 schoho Anjeza. Amen.

Anježe! wěčne swětlo njech
 jim z Tvojimi Swjaty-
 mi do wěčnosti swěczi; psche-
 tož Ty sy dobrocziwy. Anje-
 že, daj jim wěčný wotpocžinč
 a wěčne swětlo njech jim z

Tvojimi Swjatymi do wěcž-
nosće swěczi.

Knježe, smil so nad nami.

Khryšče, smil so nad nami.

Knježe, smil so nad nami.

Wótcze našch....

W Bot durjom hele,

R Wumož, Knježe! jich dusche.

W Njech wotpoczujaj w měrje.

R Amen.

W Knježe! wustyšch moju mo-
dlitwu,

R A njech moje wołanjo psched
Tebje pschindže.

O Božo, stworiczerjo a wumož-
niko wschitkich wěriwych! Daj
duscam wschitkich wotemrjetych
wěriwych spuszczenjo wschitkich
hrěchow, zo bych woadaczo, fo-
trež su sebi pschecy žadali, pschez
pobožne próstwy dóstali. Kotryž

z Wótcom a ze swjatyhm Duchom
 žiwy sy a kralujeschy Bóh wěki
 na wěki. Amen.

ʒ Knježe, daj jim wěczny wot-
 pocžinš,

℞ A wěczne swětlo njech jim
 swěczi.

ʒ Njech wotpocžuja w měrje. .

℞ Amen.

II.

Boža mša*) za wote- mrjetych.

1. Při skhodžeńskich paćerjach.

We mjenje Wótca, a Syna a
Ducha swjatoho. Amen.

Ghecu bycz psched božim woł-
tarjom a stupicz psched Boha,
kotryž sam mje zwjeselicž móže.
Nascha pomoc je we mjenje

*) Wot cyrkwoje wuznamjenjena je wo-
sebie boža mša na tseczi, sedmy a tšicyty
džen po pohrjebje.

Knjeza, kotryž je njebiesa a zemju stworit.

Za wuznamam Bohu wschomócnomu, najzbóžnischej knježnje Mariji, swjatomu arcjandželej Michalej, swjatomu Janej kschćenikej, swjatymaj japoschtotomaj Pětrej a Pawołej a wschitkim Swjatym, zo sym pschez swoju samotnu winu wjele zhrěschit z myslemi, słowami a skutkami. Toho dla proschu najzbóžnischu knježnu Mariju, swjatoho arcjandžela Michała, swjatoho Jana kschćenika, swjateju japoschtotow Pětra a Pawoła a wschitkich Swjatych, zo bych za mnje Knjeza našcho Boha prosyli.

Wschomócnny Bóh smil so nade mnu, wodaj mi moje hrěchi a dowjedž mje k wěcznomu žiwjenju. Amen.

Spuszczenjo, wotwjazanje a
wodaczo mojich hrěchow wudžel
mi wschobomócnj a miłoscziwy
Knjez. Amen.

Wobrocž so femni, Božo! a wo-
žiw mje, zo bych so we Tebi zra-
dował. Wopokazaj mi swoju smil-
nosć, o Knježe! a daj mi Tvoju
zbožownosć.

O Božo! ja njejsym hódny
Twojeje smilnosće a njezaslužu
pschelutowanje. Ale na zastupnu
próštwu Tvojich wuzwolonych
a wosebje Twojeje njewoblafo-
waneje maczerje Marije pohladaj
z miłoscziwym wóčkom na mnje
a wzmi ze mnje wschitku njespraw-
nosć, zo bych móht z čistej wu-
trobu najswjećišchomu woporej
pschitomny byč.

2. Introitus.

Knježe, daj jim wěčny woipo-

cžinf a wěcžne swětto njech jim
 swěczi. Tebi, o Božo! pschi-
 stuscha khwalbnj spěw we Sionje
 a Tebi budžeja so sluby cžinicž
 w Jerusaleme. Wustyšch moju
 próstwu. A Tebi pschińdže
 wschitke mjaso. Anježe, daj jim
 wěcžny wotpocžinf a wěcžne
 swětto njech jim swěczi.

Anježe, smil so nad nimi.

Ahryschcže, smil so nad nimi.

Anježe, smil so nad nimi.

3. Kollekt (próstwa).

Předsp: Scěhowace próstwy njespěwaja so
 kóždy króc wšitke, ale z nich so wosebitym
 wobstejenjam přiměrjene wuběraju.

a) Na dnju pohrjeba.

O Božo, kotryž so pschecy smiluj-
 esch (hl. str. 30.)

b) Při lětnym wopomnjeću.

O Božo, Knježe wodawanja!
 Daj duschi Tvojoho služownika
 (Twojeje služownicy), kotrejež lětny
 džen pohrjeba wopominamy,
 městno wofschewjenja, zbóžnosć
 wotpocžinka a jasnosć swětka.
 Pschez našchoho Knjeza Jězusa
 Khrystusa atd.

c) Za wotemrjetych duchownych.

O Božo, kotryž sy mjez japoschtot-
 skimi měschnikami swojich služow-
 nikow z měschniskej dostojnosću
 wobdarit: my prosymy Tebje:
 Daj, zo bychy tež k jich wěčnomu to-
 warštwěj zhromadzeni byli. Pschez
 našchoho Knjeza Jězusa atd.

d) Za staršeju.

O Božo, kotryž sy nam nana a
 macz česćicž pschifazať, smil so

hnadnje nad duschu mojoho nana
 a maczerje a wodaj jej jeje hrěchi,
 a daj, zo bych jej w radosczi
 wěcžneje krasnosće zasw wohla-
 dat. Pschez naschoho Knjeza
 Jězusa atd.

e) Za bratrow, sotry, přećelow a dobroćerjow.

O Božo, wudžělerjo wodacza...
 (hl. str. 63.)

f) Za jenoho wotemrjetoho.

O Knježe, pschihil swoje wucho...
 (hl. str. 52.)

g) Za wjacy wotemrjetych.

O Božo, kotryž so pschecy smi-
 lujesch... (hl. str. 56.)

h) Za tych, kotřiž su nam z jałmožnu pomhali.

O Božo, kotrohož smilnosć za-
 noho kónca nima; wzmi hnadnje
 nasche ponižne próstwy a daj wo-

Daczo wschitkich hrěchow duscham,
 kotrež su nam do modlitwy na-
 poručene a kotrychž jažmožnu
 smy wužiwali, a kotrymž sy wu-
 znawanjo Tvojoho mjena dał.
 Pschez naschoho Knjeza Jězusa
 atd.

i) Za tych, kiž na kerchowje wotpočuja.

O Božo, w kotrohož smilnosći...
 (hl. str. 66.)

k) Za duše, na kotrež nichtó wosebje nje-
 spomina.

Knježe Jězu Khrystče! smil
 so... (hl. str. 64.)

l) Za wšitkich wotemrjetych wěriwych a na
 džeń wšitkich khudych dušow.

O Božo, stworiczerjo a wumož-
 niko... (hl. str. 67.)

4. Lekcia.

Předsp: Ze scěhowacych lekciow so po
 wosebitych wobstejenjach jedna wubjerje.

a) Na dnju pohrjeba.

Citanjo z lista swjatoho japoštoła Pawoła
k Thessalonskim. (1. Thes. 4, 12—17.)

Bratsa! Njechamy, zo byschcze
njewjedželi wo wotemrjetych, a
so rudžili kaž družu, kotsiž na-
džiju nimaju. Pšchetož hdyž
wěrimy, zo je Jězus wumrjet a
zasy stanyt: tak tež Bóh tych, ko-
tsiž su pšchez Jězusa wusnyli, z
nim pšchiwjedže. Pšchetož to wam
prajimy we słowje Knjeza, zo
my, kotsiž smy žiwi, a wostajeni
k pšchihadej Knjeza, njepšchiň-
džemy prjedy tych, kotsiž su wu-
snyli. Pšchetož Knjez sam pšchiň-
dže pšchi poručnosći a hłosu
arcjandžela a božej trubje z nje-
bješ, a mordwi, kotsiž su we
Khrystusu, stanu přeni. Potom
budžemy my, kiž žiwi smy a smy

wostali, sobu z nimi wzaczi w
mróczelach do powětra Khrystusej
napscheczo a tak budžemy pschecy z
Knjezom. Tak dha so mjez sobu
z tutymi słowami tróschtujeze.

b) Při lětnym wopomnjeću.

Čitanjo z knihi Machabejow. (2. Mach. 12,
43—46.)

We tamnych dnjach: Najkbro-
blischi muž Judasch bromadžesche
dary a pósta 12 tysac drachmow
slěbora do Jerusalema, zo by so
za hrěchi wotemrjetych wopor
woprowať, dofelž wón derje a
pobožnje wo horjestaczu myslesche,
(pschetož hdyž běsche so njena-
džať, zo czi zasw stanu, kotřiž běchu
padnyli: by so zbytně a poprózdne
zdaťo, so za wotemrjetych mo-
dlicž) a dofelž wopominasche, zo
czi, kotřiž su we pobožnosći wu-

byli, maja najlěpschu hnadu
přihotowanu. Swjata a spo-
možna mysl dha je, za wotemrje-
tych so modlicž, zo bychu wot
swojich hrěchow wumoženi byli.

c) Na druhich dnjach.

Čitanjo z potajnych zjewjenjow swjatoho
Jana japoštoła. (14, 13.)

We tamnych dnjach slyšach
hlós z njebes, kotryž mi praje-
sše: napisaj: „zbóžni su wote-
mrjeci, kotsiž we Knjezu wumru.“
Duch praji, zo dyrbja wot nětka
wotpoczowacž wot swojich wob-
cžežnosćow; přetož jich skutki
jich scžehuja.

d) Na dnju wšitkich khudych dušow.

Čitanjo z lista swjatoho japoštoła Pawoła
k Korinthiskim. (1. Kor. 15, 51—57.)

Bratsa! hleježe potajnosć wam
praju: Wšitecy drje zasysta-

njemy, ale njebudžemy wschitcy
 pšchewobroczeni. Na doho, we
 wofamifnjenju, pšchi poslednjeje
 trubje (pšchetož truba budže tru-
 bicž a mordwi zasystanu nje-
 pšchetkaczi) a my budžemy pšche-
 wobroczeni. Pšchetož tuto tka-
 jite dyrbi so woblec njetkajitofcž
 a smjertne so woblec njesmjert-
 nofcž. Hdž pať so tuto smjertne
 woblecže njesmjertnofcž, dopjelni
 so słowo, kiž je pisane: „Smjercž
 je póžrjeta we dobyczu. Smjercž,
 hdže je twoje dobyczo? smjercž,
 hdže je twój kaťacž?“ Kaťacž
 smjercže pať je hrěch, móc hrěcha
 pať zakon. Ale džak Bohu, ko-
 tryž je nam dobyczo dať pšchez
 naschoho Knjeza Jezusa Khris-
 tusa.

5. Po Lekcii.

Knježe, daj jim wěcžny wotpo-

cžinf a wěcžne swětło njech jim
 swěczi. We wěcžnym wopom-
 njeczu budže sprawny; ztoho wu-
 sudženja so bojecz njebudže. —
 Wotwjazaj, o Knježe! dusche
 wschitkich wotemrjetych wěri-
 mych wote wschitkich zwjazkow
 hrěcha. Z pomocu Tvojeje
 hnady njech wucžefnu zasudže-
 nju do khostanja, a njech wuži-
 waja zbóžnosć wěcžneho swětła.

Tón džen, o džen toho hněwa
 Budže swět wschón spalicz z chta,
 David ze Sibillu spēwa.

Kajke budže tehdy m rženjo,
 Kajke nam to zrudne scženjo,
 Sdyž b'dže sudžicz bože Žehnjo.

Boža truba budže trubicz,
 Wschitkich mordwych horjezbudžicz.
 Nichtó njeb'dže móc so zhubicz.

Smjercź z naturu b'dže so dźiwacź,
 Hdź b'dža cžěka horjestawacź,
 A Bóh swoje prawo žadacź.

Rnihu budža pschinjesene,
 W kotrychž wscho je wozjewjene,
 Štož bycz dyrbi pschesudžene.

Hdź tón sudnik budže sedžecź,
 Wšitko potajne b'dže zjewjecź,
 Kóždy swoje skutki widžecź.

Hdže ja hubjeny b'du wostacź?
 Kajkoh rycznika sej pytacź,
 Hdź b'dže sprawny lědym wobstacź?

Kralo traschnej majestoty!
 Ty sy połny wschej dobroty,
 Budź mi hnadny, budź mi smilny.

Spomń, o Žezu! zo sy w mjasu
 Pschichoł, pytacź zbóžnosć našu.
 Njezhub' mje we tamnym času.

Pytajcy mje sedžisch zprócny,
 Wumrjesch za mnje cyle lačny.
 Ach, njech nej' wschał Twój skutk prózdnny.

Sprawny sudniko, mój Snježe!
 Njech mje Tvoja luboscź wježe
 Prjedy, hač smjercź pschińdže bliže.

Rajo pōznaju swu winu,
 Z winy so tež začermjenju.
 Pomhaj mi, zo njezahinu.

Riž Ty Madlenje sy wodač,
 Mordarjej tu duschu skhowač:
 Mi tež nadžiju sy podač.

Moja próstwa njej' drje hōdna.
 Ty pač cziń, o hnadow studnja!
 Zo so zwinu wěcznoh' wóhnja.

Pschirachnuj mje k Twojim wowcam,
 Wutorhń, proschu, mje z tym kóžtam,
 Zo ja Tvoju prawu skhowam.

Sdyž sy wotpokazač klatych,
 Tomu wěcznom' wóhnju datych,
 Mjez Twojich mje wołaj swjatyč.

To ja proschu z nutyrnosću,
 Z hłubokeju želnimosću,
 Zdžerž mje k kóucej ze smilnosću.

Traschnje tehdy w on b'dže hladacž,
 Hdž b'dža morwi z pjerscže stawacž,
 Bohu rachowanjo dawacž.

Smil so tehdy, dobry Jězu!
 Wěcny měr daj po tym kščižu,
 Wotpocžwacž jim w swojim Knjezu.
 Amen.

6. Sćenjo.

Předspom: Ze scěhowacych scenjow so
 po wosebitych wobstejenjach jedne wubjerje.

a) Na dnju pohrjeba.

Pokračowanjo swjatoho scenja po swjatym
 Janu. (11, 21—27.)

We tym samym času prajesche
 Martha k Jězusej: „Knježe, hdy
 budžišče ty tudy byt, njeby
 mój bratr wumrjet. Ale tež
 nětko wěm, zo Bóh tebi da,
 schtožfuli wot Boha požadašch.“
 Jězus jej prajesche: „Twój bratr
 6“

zasy stanje." Martha jomu rjekny: „Wěm, zo stanje pschi horjestawanju na poslednim dnju.“ Jězus jej prajesche: „Ja sym horjestaczo a žiwjenjo. Schtož do mnje wěri, budže žiwy, byrnje byt wumrjet. A kóždy, kiž je žiwy a do mnje wěri, njewumrje do wěčnosće. Wěrisch to?“ Wona jomu rjekny: „Haj, Knježe, ja wěrju, zo sy ty Khrystus, syn žiwoho Boha, kotryž sy na tónle swět pschischoł.“

b) Při lětnym wopomnjeću.

Pokračowanjo swjatoho scénja po swjatym Janu. (6, 37—44.)

We tym samym času prajesche Jězus cžródam Židow: „Wschitko, schtož mi Wótc da, pschińdže fe mni; a toho, kiž fe mni pschiń-

Dže, ja won njestorczu, dofelž sym z njebies pschischot, nic zo bych swoju wolu cziniť, ale wolu toho, kiž je mje póstať. Tole pať je wola wótca, kiž je mje póstať: zo z toho, schtož je mi dať, bych nicžo njezhubiť, ale je zas wubudziť na poslednim dnju. Tole pať je wola mojoho wótca, kiž je mje póstať: zo kóždy, kiž syna widži a do njoho wěri, by wěczne žiwjenjo měť. A ja wubudžu joho na poslednim dnju."

c) Na druhich dnjach.

Pokračowanjo swjatoho scénja po swjatym Janu. (6, 51—55.)

We tym samym času prajesche Jezus czródam Židow: „Ja sym žiwý khlěb, kotryž sym z njebies pschischot. Je-li schtó wot tohole khlěba jě, budže do wěcznosće

žiwu. A khlěb, kotryž ja dam,
je moje mjaso k žiwjenju swěta."
Bidža dha so mjez sobu wadžachu,
prajicy: „Kak móže nam tón swo-
je mjaso k jědži dacž?“ Jězus
jim prajesche: „Zawěrnno, zawěr-
no wam praju: njebudžecze li jěscž
mjaso syna cžłowjeka a picž jeho
frjej, njezmějecze žiwjenjo we sebi.
Schtóž moje mjaso jě a pije mo-
ju frjej, ma wěcžne žiwjenjo, a
ja wubudžu jeho na poslednim
dnju.“

d) Na dnju wšitkich khudych dušow.

Pokračowanjo swjatoho scénja po swjatym
Janu. (5, 25 – 29.)

We tym samym času prajesche
Jězus cžródam Bidow: „Za-
wěrnno, zawěrnno wam praju, zo
hodžina pschińdže a nětko je,
tehdom zastyscha morwi hłós

božoho Syna; a kotřiz jón slyšcha,
 budžeja žiwí. Pšchetož, kaž ma
 Wótc žiwjenjo we sebi samym,
 tak je wón tež Synej dať žiwje-
 njo měcz we sebi samym; a je
 jomu móc dať, sudženjo dokonjecz,
 dofelz je Syn cžłowjeka. Njedzi-
 waježe so na tym; pšchetož hodži-
 na pšchindže, w kotrejž wschitcy,
 kotřiz su we rowach, hłós Syna
 božoho zaslyšcha, a wuńdžeja,
 kotřiz su dobre cžinili, f horje-
 staczu žiwjenja; kotřiz pak su zte
 cžinili, f horjestaczu sudženja."

7. Před woprowanjom.

Anježe Jězu Khrystcze, fralo
 frasnoscze! wumož dusche
 wschitkich wěriwych wotemrje-
 tnych z cžwile cžiscza a z hłubo-
 foho bjezdna. Wumož je z la-

wjaceje khlamy, zo je njeby
 hlubina pózřeta a wone nje-
 padnyte do czmy: ale wjedziczeř
 swjaty Michař domjedž je do
 swjatoho swětka, kotrež sy něhdy
 Abrahamej a jeho potomnikam
 slubiť.

My woprujemy Tebi, o Knježe,
 wopory a próstwy. Wzmi je
 Ty za te dusche, kotrež dženja
 wopominamy. Daj jim, Knježe!
 pscheńcz ze smjercze do žiwjenja,
 kotrež sy něhdy Abrahamej a jeho
 potomnikam slubiť.

8. Woprowanjo.

Wzmi, o swjaty Wótcze, wscho-
 homócnny, wěcžny Božo! tónle
 njewoblařowany woblatk a tu-
 tón khluch zbóžnosće, kotryž
 my, Twoji njedostojni služow-

nikojo, Tebi, žiwomu a wěrnomu Bohu woprujemy za swoje hrěchi, rozhněwanja a zakomdženja, a to za wschitkich pschitomnych a za wschitkich wěrimych fschesczanow, žiwych a wotemrjetych, zo by so tónle nasch wopor psched woblicžo Tvojeje bójskeje majestoje z luboznej wónju pozběhnýt a nam spomhať k zbóžnosći we wěčnym žiwjenju. Amen.

O zo bychmy we duchu ponižnosće a z rozkatej wutrobu wot Tebie, o Knježe! horjewzaczi byli, a nasch wopor so tak stať, zo by so Tebi spodobat. Toho dla požohnuj tónle Tvojomu swjatomu mjenej pschihotowany wopor, a wzmi jón horje k česći a fhwalbje swojoho mjena a tež k naschomu a cyteje swjateje

cyrkwie wužitkej, hdyž jón wo-
 prujemy k wopomnjeczu czerpie-
 nja, zaswborjestacza a horjestpěcza
 Jězusa Khrystusa naschoho Knje-
 za, a k cžesczi najbóžnischeje a
 pschecy knježny Marije a wschit-
 lich Swjatyh, kotsiž w njebjesach
 za nas proscha, hdyž jich wo-
 pomnjeczo na zemi swjeczimy.

9. Po woprowanju (Sekreta.)

Předspomn: Ze scěhowacych modlitwow
 so wosebitym wobstejenjam přiměrjene wuběraja.

a) Na dnju pohrjeba.

My prosymy, o Knježe! budž
 hnadny duschi Tvojoho služow-
 nika (Twojeje služownicy), za kotruž
 Tebi wopor khwalby woprujemy
 a Tvoju majestoscž ponižnje na-
 proschamy, zo by pschez tule po-
 božnu službu wujednanja k wěcž-

nomu wotpocžinfej pscheńcž móhła.
 Pschez naschoho Knjeza Jezusa
 atd.

b) Při lětnym wopomnjeću.

O Knježe, budž hnadny na nasche
 próstwy za duschu Tvojoho słu-
 žownika (Tvoju služownicu), kotrejež
 lětny džen džensa dđeržimy, a za
 kotruž Tebi wopor khwalby wo-
 prujemy: zo chcył ju towarstwu
 Tvojich Swjatyh ztowarschicž.
 Pschez naschoho Knjeza atd.

c) Za wotemrjetych duchownych.

My prosymy, o Knježe! wzmi wo-
 por, kotryž za dusche Tvojich du-
 chownych služownikow woprue-
 my, zo by tych, kotrymž sy w tutym
 czaju měschnistu službu dał, we
 njebjeskim kralestwje towarstwu
 Tvojich Swjatyh pschidželicž

poručit. Pschez naschoho Knjeza
 za Jězusa atd.

d) Za staršeju.

Wzmi, o Knježe wopor, kotryž
 so Tebi za duschu mojoho nana
 a maczerje wopruje, a daj jimaj
 wěcžnu radość w kraju žiwych
 a zjednosć mje z nimaj we zbóž-
 nosći Swjatyh. Pschez naschoho
 Knjeza Jězusa atd.

e) Za bratrow, sotry, přećelow a dobroćerjow.

O Božo, kotrohož smilnosć kónca
 nima, wzmi hnadnje nasche po-
 nižne próstwy, a daj duscham
 naschich bratrow, sotrow, psche-
 ćelow a dobroćerjow, kotrymž
 sy wuznawanjo Tvojoho mjena
 dať, pschez tele potajnosće zbóž-
 nosće wodaczo wschitkich hrěchow.
 Pschez naschoho Knjeza Jězusa
 atd.

f) Za jenoho wotemrjetoho.

Pschizwol nam, my prosymy, o
 Knježe! zo by duschi Tvojoho
 služownika (Tvojeje služownicy) tónle
 wopor pomhať, pschez kotryž sy
 pschihotowať wodawanjo hrěchow
 cyłoho swěta. Pschez naschoho
 Knjeza Jězusa atd.

g) Za wjacy wotemrjetych.

My prosymy, o Knježe! pohla-
 daj wujednany na tute dary, a
 schtož my f chwalbje Tvojoho
 mjena ponižnje woprujemy, njech
 služu f wodaczu za wotemrjetych.
 Pschez naschoho Knjeza Jězusa atd.

h) Za tych, kotřiž su nam z jałmožnu pomhali.

My prosymy, o Knježe! njech
 duscham, kotrež su nam do mo-
 dlitwy naporučene a kotrychž
 jałmožnu smy wužiwali, tele

swjate woprowanjo pschitom-
nobo wopora pomha, zo bych
pschez Twoje swjate mjeno z
czwilow wutorhnjene pscheschte
f wěcznomu wotpoczinfej. Pschez
naschoho Knjeza Jezusa atd.

i) Za tych, kiž na kerchowje wotpočuja.

O Knježe, wzmi dobrocziwje wo-
prowany wopor za dusche Two-
jich služownikow a služownicow
a wschitkich katholicow, kiž tudy
a druhdže we Khrystusu spja;
zo bycam pschez tutón wosobny
wopor ze zwjazkow hrózbneje
smjercze wuwjazani, wěczne ži-
wjenjo dóštali. Pschez tohos-
moho Jezusa atd.

k) Za duše, na kotrež nichtó wosebje nje-
spomina.

My prosymy, o Knježe! wzmi

darv, kotrež Tebi k wofschewje-
nju a tróschtej wſchěch wěriwych
duſchow woprujemy, kotrež wo-
ſebitych próſtwow njedóſtawaju;
a pſchez tutón wopor wujednany,
popſchej jim žadane wodaczo a
ſpuſchczenjo. **Wſchez** naſchoho
Knjeza atd.

1) Za wſitkich wotemrjetych wěriwych a na-
dzeń wſitkich khudych dušow.

My proſymy Tebje, o Knježe!
pohladaj hnadnje na wopory,
kotrež Tebi za duſche Tvojich
ſlužownikow a ſlužownicow wo-
prujemy, zo by tym tež myto
dať, kotryniž sy dobrotu kſche-
ſczanſkeje wěry wobradžiť. **Wſchez**
naſchoho Knjeza Ježusa atd.

10. Præfacia.

Pozběhnimy ſwoje wutroby k

Knjezej, a dżakujmy so Tomu,
naschomu Bohu, kaž je prawje
a so pschistuscha.

Zawěrnno so pschistuscha a je
prawe, sprawne a spomozne, zo
so my Tebi, swjaty Knježe,
wschobomócnny Wótcze, wěcžny
Božo! pschecy a wschudžom dža-
kujemy pschez Khrystusa naschoho
Knjeza; pschez kotrohož Tvoju
majestoscž Sandželojo chwala,
Knjejtwa z modlenjom čescžuja,
Mócnoscže z tschepotanjom wu-
znawaja, njebjesa a njebjeske
mocy a zbóžni Serafim we zhro-
madnym zradowanju swjecža. Z
nimi chcýt Ty tež nasche hłosy
horjewzacž, hdvž w ponižnym
wuznawanju prajimy: Swjaty,
swjaty, swjaty je Knjez, Bóh
Sabaoth. Njebjio a zemja staj
połnej Tvojeje hordoscže. Ho-

fanna we wysokości. Bohno-
wany budź, kotryž dže we mje-
nje Knjeza. Hofanna we wyso-
kości.

11. Wopomnjenjo žiwych.

Najmilosčiwšchi Wótcže, my
prosymy Tebje ponižnje pschez
Jězusa Khrystusa Tvojoho Syna,
naschoho Knjeza, a žadamy, zo by
Ty Sebi spodobacž dať tele dary
a swjaty wopor, kotryž Tebi wo-
prujemy wosebje za Tvoju swjatu
katholisku cyrkej, kotruž chceš Ty
z Tvojim služownikom, naschim
bamžom a z naschim bi-
skopom a ze wschitkimi
prawjewěriwymi a wuznawa-
rjemi katholickeje a japoschtskeje
wěry po chłym swěcže z pokojom
wobdawacž, zakitacž, zjednoczecž
a wodzicž. Spomni tež, o Knježe,

na wschitkich pschitomnych, kotrychž wěra a pobožnosć je Tebi znata a za kotrychž so tónle khwalbný wopor wopruje a Tebi slubjenja činja k wumóženju duschow a k nadžiji zbóžnosće a derjehicža.

We zjednosćenju ze Swjaty mi česćujemy wopomnjeczo hordozneje knježny Marije, maczerje Jezusa Khrystusa, kaž tež wopomnjeczo swjatych japoschtolow a martwarjow a wschitkich Swjatych; a prosymy, Ty chcyt naš pschez jich zaslužby a próstwy z pomocu Tvojoho zakita we wschitkim schkitowacž. Pschez Khrystusa našchoho Knježa. Amen.

12. Při přezohnowanju.

My prosymy, o Knježe, wzmi

tónle wopor nascheje služownoscze
horje a zarjaduj nasche dny po
Tvojim pokoju, wutorhñ naš
wot wěčného zatamanja a pschi-
džel naš stadlej Tvojich wu-
zwolenyh.

Zohnuj Ty, o Knježe, tónle
wopor, zo by nam był Čžěto a
Krjej Tvojoho najlubšeho
Syna, našoho Knjeza Jězusa
Ahrystusa, kotryž je na dnju,
prjedy hač je čerpjet, khlěb do
swojeju swjateju rukow wzał,
a k džakej woczi k njebiesam po-
zběhnywšchi žohnował, łamał a
swojim wučownikam podał, pra-
jich: wzmicze a jězcze wschitey
wot tutoho; pschetož to je moje
Čžěto.

Jězuso, budž mi hnadny!

Jězuso, budž mi smilny!

Jězuso, wodaaj mi moje hrěchi.

Runje taf je wón po wjecžeri
 fheluch do swojeju swjateju
 rukow wzał, so džakował, žohno-
 wał a swojim wučžownikam po-
 dał, prajicy: wzmicže a pijče
 wschitcy z njoho; pschetož to je
 fheluch mojeje Krjeje, kotraž budže
 za was a mnohich pschelata f
 wodaczu hrěchow. Sdvyžkuli to
 cžinicž budžecže, cžinče to f mo-
 jonu wopomnjeczu.

O Jězusowa swjata Krjej, wu-
 cžiscž mje!

O Jězusowa swjata Krjej, po-
 swjecž mje!

O Jězusowa swjata Krjej, scžiñ
 mje zbóžneho.

13. Wopomnjenjo wotemrjetych.

My wopominamy cžerpjenjo,
 z morwch stanjenjo a do

njebjes stpěcžo Jezusa Khrystusa
a woprujemy božej majestosczi
čisty, swjaty a njewoblařowany
wopor: swjaty khleb wěčneho
žiwjenja a kheluch wěčneje zbóž-
nosće.

Wschohomócný Božo, my Tebje
ponižnje prosymy: dai tutón wo-
por na Twój njebjeski woltar
před woblicžo Twojeje bóžskeje
majestosće pschincž, zo bychmy
ze wschitkim njebjeskim žohno-
wanjom a z hnadu napjelnjeni
byli, hdvž wot tutoho woltarja
džel bjerjemy a swjatoswjate
Gžěto a Krjej Twojoho Syna
wužiwamy.

Spomni tež, o Knježe, na Two-
jich služownikow a Twoje slu-
žownicy, kiž su před nami ze
swěta woteschli a spja we sonje
pokoja. Jim a wschitkim we

Khrystusu wotpoczowacym dai,
o Knjeze, městno wofschewjenja,
swětta a pokoja. **W**šchez Khrystusa
naschoho Knjeza. Amen.

Tež nam hrěšnikam, kotřž
swoju nadžiju na Tvoju smil-
nosć stajamy, dai podžěl na to-
warštwe Tvojich swjatyx ja-
poschtotow, martrarjow a wschit-
kich Tvojich Swjatyx. **N**je-
hladaj na nasche zašlužby, ale
wudžěl nam wodaczo a puschez
naš do jich towarštwa. **W**šchez
Khrystusa naschoho Knjeza.
Amen.

14. Wótče naš.

Wšchez spomožne poručnosće na-
pominani a pschez bójske roz-
wucženjo rozwuczeni, wěrimy
sebi prajicž:

Wótče naš. . . .

Wumtož naš, o Knježe, wote
 wschitkoho zandženoho, pschitom-
 noho a pschichodnoho zloho a
 na zastupnu próstwu hordozneje
 knježny a božeje maczerje Marije
 a swjatyx japoschtołow Pětra
 a Pawoła a Sandrija a wschitkich
 Swjatyx daj nam hnadnje po-
 koj we našich dnjach, zo bych-
 my z pomocu Twojeje smilnosće
 podpjerani pschecy swobodni wot
 hrěchow a wěsći psched kóždym
 njepokojom byli. Bichez Khris-
 tusa našchoho Knjeza. Amen.

15. Před woprawjenjom.

Knjezowy pokoj budž stajnje z
 nami.

O Zehnjo bože, kotrež prjecž
 bjerjesch hrěchi swěta, daj jim
 wotpocžink.

O Zehnjo bože, kotrež prjecž
bjerjesch hrěchi swěta, daj jim
wotpocžinf.

O Zehnjo bože, kotrež prjecž
bjerjesch hrěchi swěta, daj jim
wěczny wotpocžinf.

Knježe Jězu Khrystcze, Syno
žiwoho Boha, kotryž sy po woli
Swojoho Wótca a ze sobuskutko-
wanjom swjatoho Ducha pschez
Swoju smjercž swětej žiwjenjo
dat: wumož naš pschez Tvoje
swjate Szěto a Krjej wot wschitkich
naschich hrěchow a wot wschit-
koho złoho, a daj, zo bychmy so
pschecy Tvojich kaznjow dzerželi
a so ženje wot Tebje njedželili.

Wužiwanjo Tvojoho Szěta njech
nam njepschińdže k wotsudženju
a zatamanju, ale po Tvojej mi-
łosci njech nam tyje k zakitej a
lěfarstwej czěta a dusche.

16. Při woprawjenju.

Niebjeski khlěb bych chcył wu-
žiwacž a so k mjenej toho
Knjeza wołacž.

O Knježe, ja njejsym hódny,
zo by Ty pod moju tsěchu za-
stupit, ale praj jeno słowo, a
moja duscha budže wustrowjena.

Užěto a Krjej našchoho Knjeza
Jězusa Khrystusa zachowaj du-
schu k wěcznomu žiwjenju. Amen.

Tónle dar we časnosći budž
nam lěkarstwo za wěcznosć a nje-
wostaj we naš žanu njeschwar-
nosć zlóscze.

17. Po woprawjenju.

Knježe, wěczne swětło njech jim
swěczi z Tvojimi Swjatymi
do wěcznosće: pschetož Ty sy do-
brocziwy. Knježe, daj jim wěczny

wotpocžinŕ a wěcžne swětŕo njech
jim z Tvojimi Swjatyimi do
wěcžnosće swěcži: pschetož Ty sy
dobrocžiwy.

18. Doprošenjo.

Předspomń: Ze scěhowacych próstwow so
wosebitym wobstejenjam přiměrjene wuběraja.

a) Na dnju pohrjeba.

O Knježe, wzmi nasche próstwy
atd. (hl. str. 31.)

b) Při lětnym wopomnjeću.

My prosymy Tebje, Knježe! Daj,
zo by duscha Tvojoho słužow-
nika (Twojeje słužownicy), kotrejež
lětny džen wumrjecza džensa wo-
pominamy, pschez tutón wopor
wucžiscžena, wodacžo a z tym
wěcžny wotpocžinŕ dóstaŕa. Pschez
naschoho Knjeza Jězusa atd.

c) Za wotemrjetych duchownych.

My prosymy Tebje, o Knježe!
 njech wuprošchena hnada Tvo-
 jeje smilnosće duscham Tvojich
 duchownych služownikow pomha,
 zo bychy po Tvojej smilnosći
 z Tým wěczne towarstwo dóstali,
 do kotrohož su wěřili a so na-
 džijeli. Pšchez našchoho Knjeza
 Jězusa atd.

d) Za wotemrjeteju staršeju.

My prosymy Tebje, o Knježe!
 njech podželenjo njebjeskeje potaj-
 nosće duschy mojoho nana a ma-
 czerje wotpocžinf a wěczne swětto
 wuskutkuje, a z nimaj njech tež
 mje Tvoja wěczna hnada fró-
 nuje. Pšchez našchoho Knjeza
 Jězusa atd.

e) Za bratrow, sotry, přećelow a dobroćerjow.

My prosymy Tebje, wschowo-

mócnny a smilny Božo! Daj, zo
 bychu dusche naschich bratrow,
 sotrow, pscheczelow a dobrocže-
 rjow, za kotrež smy Tvojeje maje-
 stosczi tutón khwatny wopor wo-
 prowali, pschez móc tuteje potaj-
 noscže wot wschitkich hrěchow wu-
 cžisczene, po Tvojeje smilnosczi
 zbóžnoscz wěcznoho swětka dóstaťe.
 Pschez naschoho Knjeza Jězusa atd.

f) Za jenocho wotemrjetoho.

My prosymy, o Knježe! njech
 duscha Tvojoho služownika (Tvo-
 jeje služownich) towarstwo wěcznoho
 swětka namaka, hdyž je sakrament
 jeho wěczneje smilnoscže dóstaťa.
 Pschez naschoho Knjeza Jězusa
 atd.

g) Za wjacy wotemrjetych.

O Božo, kotryž sam móžesch atd.
 (hl. str. 9.)

h) Za tych, kotřiž su nam z jałmožnu pomhali.

My prosymy, o Knježe, njech
 duscham, kotrež su nam do mo-
 dlitwy naporučene a kotrychž
 jałmožnu smy wužiwali, wuži-
 wanjo njebieskoho sakramenta
 pomha, zo bychu wot woblafo-
 wanjom zemskoho wobfhadžowa-
 nja wučisćene, do njebieskich wo-
 bydlenjom pschesće. Pschez na-
 schoho Knježa Jězusa atd.

i) Za tych, kiž na kerchowje wotpočuja.

O Božo, swětło wěriwych duschow,
 bliž so naschim próstwam a daj
 Twojim služownikam a služow-
 nicam, kotrychž czěta tudy a
 druhdže w Khrystusu wotpocžu-
 ja, zbóžnosć měra a jasnosć
 swětła. Pschez tohosamoho
 Khrystusa atd.

k) Za duše, na kotrež nchtó wosebje njespomina.

O Knježe, pschez woprawjenjo drohoho Czěta a Krjeje Tvojoho Syna, naschoho Knjeza Jězusa Khrystusa wofschewjeni, prosymy poniznje Tvoju milosć, zo, kaž sy so zhromadnje k zbóžnosći człowjeskoho splaha smjerczi pod wolicž chcyt, by Tvoja milosć runje tak tónle wopor wschitfim wěriwym duscham, kotrež psched Tobu wosebite próstwy njedostawaju, k wotpocžinkej a wěčnomu žiwjenju pomhacž dať. Kotryž z Wótcem a ze swjatym Duchom živy sy a kralujesch Bóh wěki na wěki. Amen.

l) Za wšitkich wotemrjetych wěriwych a na dzeń wšitkich khadych dušow.

O Knježe, my prosymy, njech duscham atd. (hl. str. 62.)

19. Poslednje scenjo.

Započatk swjatoho scenja po Janu. (1, 1—14.)

We spoczatku bėsche Stowo, a Stowo bėsche pola Boha, a Bóh bėsche Stowo. To same bėsche we spoczatku pola Boha. Pšchez nje je wschitko sczinjene, a bjez njoho njeje niczo czinjene, schtož je czinjene. We nim bėsche žiwjenjo, a žiwjenjo bėsche swětlo człowjefow. A swětlo swēczi we czěmnoscjach, a czěmnoscze njejsu je wopfchijate.

Człowjef bėsche wot Boha póstany; jeho mjeno bėsche Jan. Tón pšchindze k wobswědcženju, zo by swědcził wo swětle, zo bychu pšchez njoho wschitcy wěrili. Wón njebėsche swětlo, ale bě, zo by swědcził wo swětle.

To bėsche wěrne swětlo, kotrež

rozswětluje kóždoho cžtowjeka, kiž
 na tónle swět pschińdže. Wón
 běsche na swěcže, a swět je pschez
 njoho scžinjeny, a swět joho
 spóznať njeje. Wón pschińdže do
 swojoho a swoji joho njepschi-
 jachu. Kotsižkuli pať joho pschi-
 jachu, tym je wón móc dať, džě-
 czi bože bycz: tym, kotsiž do joho
 mjena wěrja, kotsiž njejsu z frjeje,
 tež nic z wole mjaša, tež nic z
 wole muža, ale z Boha narodženi.

A Stowo je so mjašo scžinito,
 a mjez nami bydliťo. A smy
 joho krasnoscz widželi, krasnoscz,
 kajsuž ma jednorodženy wot
 Wótca, poľny hnady a wěrnoscze.

20. Wotprošenjo při marach.

Libera me.

Wumož mje, o Knježe atd.
 (hl. str. 49.)

Knježe, smil so nad nami.

Khrystycheže, smil so nad nami.

Knježe, smil so nad nami.

Wótcže našch. . . .

✠ Wot durjow hele,

℞ Wumož Knježe! jich dusche.

✠ Njech wotpoczjuja w měrje,

℞ Amen.

My prosymy Tebje, o Knježe!
za dusche Tvojich služownikow
a služownicow, zo bychu časno-
sczi wotemrjeczi Tebi žiwí byli.
U hrěchi, kotrež su we cžłowje-
skim wobkhadžowanju pšchez sła-
boscz mjasu wobeschli, wottrěj
Ty po Twojej najsmilnischej do-
brocže z wodaczom. Pšchez Khrystusa
našchoho Knjeza. Amen.

✠ Knježe, daj jim wěczny wot-
poczink,

R. A wěcžne swětko njech jim
 swēczi.
 V. Njech wotpocžuja w měrje.
 R. Amen.

Animas Fidelium.

G Anježe! daj so duscham atd.
 (hl. str. 26.)

Maćica Serbska
w Budyštinje (Bauzen)
B knihownje Michala Hórnika

III.
Přidawk.

Při pohrjebje małych dźěći.

Mjeno Knjeza budź žohnowane
wot nětka a hač do wěčnosće.

Psalm 112.

Chwalcze Knjeza, wy služow-
nikojo — chwalcze mjeno
Knjeza.

Mjeno Knjeza budź žohnowane
wot nětka a hač do wěčnosće.

Wot skhadženja slónca hač f

joho zafhodej, budž mjeno Knjeza
fhwalene.

Powyschenu nade wschěmi lu-
dami je Knjez, a nad njebjesami
je joho cžescz.

Schtó je kaž Knjez, našch Bóh,
kiž bydli we wysokosczi, a so po-
nižujo hlada na njebjesa a na
zemju?

Nizkoho wón ze zemje pozběha,
a z blóta powyschi fhudoho;

So by joho posadziť pschi
wěrchach, pschi wěrchach swo-
joho luda.

Kotryž da njeptódněj we do-
mje bydlicz, kaž wjesotej maczeri
synow.

Cžescz budž Wótcej a Syněj atd.

Mjeno Knjeza budž žohnowane
wot nětka a hač do wěcžnosče.

Knježe, smil so nad nami.

Ahryscže, smil so nad nami.

Knježe, smil so nad nami.

Wótcže našch. . . .

✧ Mje pak sy mojeje njewinwa-
tošcže dla k sebi wzał.

✧ A mje psched Tvojim wobli-
cžom do wěcznosće wobfrucžit.

Wschohomócnj a mišocziwj
Božo, kotryž wschitkim pschez
šchcženju z nowa narodženym
džěczatkam po jich wustupjenju
ze swěta, bjeze wschitkich jich za-
słužbow z dobom wěčne žiwjenjo
darujesch! my wěrimy, zo sy
duschi tohole džěscza tak cžinit;
a prosymy Tebje, o Knježe, pschez
zastupnu próstwu najzbožnišcheje
knježny Marije a wschitkich Tvo-
jich Swjatyh, zo bychmy Tebi
tudj z wuschwarnjenej myslu
słužili a w paradizu zbožnym
džěczatkam na wěčne ztowar-

ſcheni byli. **Pſchez** **Khrystusa**
naſchoho **Knjeza.** **Amen.**

Zemja wzmi atd. (hl. ſtr. 24.)

Budź powitana. . . (hl. ſtr. 25.)

Knježe **Jězu** **Khryſcže.** . . (hl.
 ſtr. 26.)

Wſchohomócnŷ wěčny **Božo,** lu-
 bowarjo ſwjateje čziſtoſcže! ko-
 tryž ſŷ duſchu tohole džěſcža do
 kraleſtwa njebjeſ hnaduje po-
 wołať: **daj ſo** z nami tež tať
 miſoſcziwje ſtač, zo bychmy pſchez
 zaſlužby **Twojoho** najſwjeczi-
 ſchoho čerpjenja a na zaſtupnu
 próſtwu najzbóžniſcheje knježny
Marije a wſchitkich **Tvojich**
Swjatyh ſo w tymſamym nje-
 bjeſkim kraleſtwje ze wſchitkimi
Tvojimi **Swjatymi** a wuzwole-

nymi pschecy sobu zradowacz
móhli. Kotryž žiwu sy a fra-
lujesch Bóh wěki na wěki. Amen.

✧ Dajče džěczatkam fe mni
pschińcz,

✧ Bichetož za tajke je kralestwo
njobjes.

O Božo, kotryž na spodziwne
waschnjo služby Zandželow a
człowjekow wudžělesch! popschej
hnadnje, zo by přichez tych, kotřiž
w njebiesach Tebi služicy pschecy
pschi Tebi steja, na zemi našche
žiwjenjo zakitane bylo. Přichez
Khrystusa našchoho Knjeza.
Amen.

✧ Boža pomoc zwostań pschecy
z nami.

✧ Amen.

W o k a z o w a ŕ .

	str.
I. Džesacžore modlitwy za wotemrjetych (Litanija, pohrjeb a druge mo- dlitwy)	1—68
II. Boža mscha za wotemrjetych . . .	69—114
III. Pšhidawš. Pšchi pohrjebje matych džecži	115—119.

